

el montblanc foradot

Revista bimestral de Montblanc

lúm. 38
octubre de 2006

preu 2,7 €

Les processons de baixada i retorn de la Mare de Déu de la Serra han marcat l'inici i el final de les celebracions del Centenari de la Coronació Canònica de la imatge. Les dues processons s'han viscut amb intensitat i emoció per part dels montblanquins.

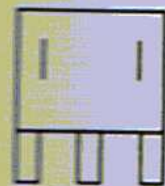
Més Centenari!

Inici i final de les Festes del Centenari

Bar - Restaurant

MIAMI
(Cal Joan)

Muralla Santa Tecla. 39
Tel. 977 - 86 27 62
43400 MONTBLANC

RAMPER

FOTÒGRAFS

- Reportatges professionals foto/video.
- Fotografies d'estudi Digitals i amb nous efectes al gust del usuari.
- Revelats i còpies en 1 hora
- Tecnologia digital avançada.
- Marcs a mida etc...

MONTBLANC

Tel. i Fax 977 86 07 23

C. Major, 38

L'EXPERIÈNCIA I LA PROFESSIONALITAT ENS AVALEN

Editorial

Les festes celebrades en honor del Centenari de la Mare de Déu de la Serra han estat un èxit. També ho ha estat l'edició del número extraordinari d'*El Foradot* i en breus dies es va esgotar a les llibreries.

Malgrat que des de la redacció i l'editorial podem llençar les campanes al vol, no tot han estat flors i violes pel que respecta al final feliç de l'edició, doncs sempre queda una espurneta al final del túnel que comporta certa mortificació. Aquesta espurneta ha estat la desaparició a les pàgines d'aquell número extraordinari d'algunes de les col·laboracions, com ara la salutació del diputat Josep Andreu, que per l'acció dels "diablets tipogràfics" es va quedar sense sortir i sense que ningú hagi pogut explicar el motiu, i com també dotze de les adhesions d'entitats, que en aquest cas sí tenen el motiu de la falta d'espai en l'anterior revista.

Sigui el que sigui el que hagi estat, demanem disculpes personals a cada un d'ells, intentant desfer la irregularitat publicant aquelles omissions en aquest número, sent com és la continuació de l'anterior. Vet ací el títol de portada: *Més centenari*.

Finalment, no podem tancar aquesta editorial sense agrair a persones no vinculades estrictament a *El Foradot* la seva inestimable col·laboració, ja que gràcies a elles s'ha fet realitat un número tan compromès. Ens referim a Rosa Maria Pallissé i Clofent, encarregada dels afers religiosos, i a Agnès Ribó i Foguet, delegada de Cultura de l'Ajuntament de Montblanc. També a les empreses Impremta Requesens i Fotografia Ramper per les seves desinteressades aportacions fotogràfiques, i a Imatge-9 l'interès posat per aconseguir que el número sortís a l'hora, per la qual cosa va posar totes les castanyes al foc.

Ara no ens queda altre desig que desitjar que tots els que llegeixin aquest editorial i els montblanquins residents i forans ens puguem retrobar en el pròxim aniversari. Seria un gran goig.

S U M A R I

Evocacions a la Mare de Déu de la Serra <i>per Josep Andreu i Domingo</i>	4
Adhesions de les entitats al Centenari	5
Poesies: llenguatge cap al cel	9
Recordant les Festes <i>per Joan Sabidó Torres</i>	10
Original pregària a la Mare de Déu de la Serra <i>per Josep M. Contijoch</i>	12
Qui ho havia de dir...	13
Entrevista a Ramon Viñas i Vallverdú	16
Músics i ball a la Conca de Barberà <i>per Núria Medrano i Torres</i>	20
Entrevista a Francesc Mauri, home del temps a TV3 <i>per Joan Bulló i Gassó</i>	22
Suport per implantar les noves tecnologies a la comarca <i>per Gabriel Cendrós Serra</i>	25
Publicació de l' <i>Aplec de Treballs</i> número 24 <i>per Josep M. Grau i Pujol</i>	26
XXè aniversari de la Residència Llar Conca de Barberà <i>per Carme Martí Cantí</i>	27
Per Montblanc i la Conca <i>per Ricardo Cano Gaviria</i>	29
Llibres <i>per Susanna Anglès Querol</i>	30
Notícies espurna <i>per Xesc i Mici</i>	31
Àrea de descans	34
Temps recents passats	35

Portada: sortida i arribada de la processó de la Mare de Déu de la Serra al Santuari durant les celebracions del Centenari de la Coronació de la imatge.

Fotos: Ramper

Revista bimestral de Montblanc
el foradot

• Any IV. Núm. 38. Montblanc, octubre de 2006

• *El Foradot*

Recepció d'originals: c/ de Sant Francesc, 48

43400 Montblanc

Tel. i fax: 977 860 007 • A/e: elforadot@hotmail.com

• Edita: Imatge-9, SL

• Dipòsit legal: T-695-2000

• Imprimeix: Impremta Requesens, SCP

• Editat amb la col·laboració de la Diputació de Tarragona

• Els articles publicats a *El Foradot* expressen solament l'opinió dels seus autors

• Premi Ventura Gassol 2001 atorgat per la Diputació de Tarragona

Evocacions a la Mare de Déu de la Serra

Josep Andreu i Domingo

Josep Andreu és Diputat al Congrés

Als lluminoses terres de la Camarga d'Aquitana, on encara ressona la llengua de Frederic Mistral, un cop visitada la ciutat d'Arlés i submergits en els paisatges que inspiraren Van Gogh, continuem camí vers Montpeller.

Ja en aquesta ciutat, el primer lloc per visitar és la catedral, amb les grans columnes de l'entrada i, al costat, la torre on Maria de Montpeller infantia el que esdevindria el més valent i agosarat dels nostres monarques, el rei Jaume I.

Un cop acomplert aquest ritual, vaig recórrer el carrer del Rei i la plaça parantesment a les diverses botigues d'antiquaris, als quals els mostrava una fotografia de la imatge petita de la Mare de Déu de la Serra i els preguntava si al llarg de la seva vida havien tingut a la venda l'original d'aquella imatge o si recordaven haver-la vista.

El viatge em recordava l'escriptor Puig i Ferrer, amb el seu pelegrinatge a peu, exposat al sol de la Provença, camí de la casa del mestre

Fellibrer. Amb una diferència: l'escriptor de la Selva del Camp hi arriba descalç, mort de gana, però ric de la visió de paisatges i de saviesa. Un cop allà, troba dinar, conversa i amistat amb Frederic Mistral.

En canvi, jo, pobre penitent, quan tançava el darrer dels antiquaris, no havia assolit cap avenç en el meu objectiu, que no era altre que la recerca d'informació sobre l'afer que em portava allà.

Cansat i decebut vaig continuar el viatge cap a terres que em permetessin refer d'aquest estat d'ànim, causat pel combat perdut.

La Camarga, Aigües Mortes, Santa Maria de les Mars, es presentaven amb els seus rius i canals, amb les salines, les llacunes i els flamencs, les muralles i les places medievals, i els meus ulls absorbien tot el que veien durant aquelles jornades, els paradisos perduts, fins a guarir les ferides.

Recuperat, vaig dir-me interiorment que tornaria, amb les forces completes i les il·lusions ben fermes, per

reprendre la recerca d'aquella imatge petita, de pedra, que fa tants anys marxà del seu lloc, el Santuari de la Serra, cap a terres llunyanes.

I vaig fer-me el ferm propòsit de seguir amb la meua obsessió, amb els meus batecs sense saber quina força interior em dóna ànim insistentment per seguir endavant, fins al dia en què assoliré la troballa tan esperada.

Aquest dia no arriba o, si més no, triga molt, massa, però jo, fidel a la meua obsessió, no perdo l'esperança d'una trucada, una veu sincera, una nova informació.

Em reconforta i m'anima recordar el combat pendent, una imatge també petita, amb relleu, d'alabastre, de la Verge de la Serra que fa molts anys va esculpir el montblanquí adoptiu, l'amic de tots, Pepe Martínez Lozano, qui per llei de vida enguany no podrà muntar el cavallet a la cantonada del Museu, "al seu cau", per pintar com l'any 1956 la baixada de la Mare de Déu de la Serra, sortint de l'església de Santa Maria.

Reddis Conca, S.L.

ASSEGUERANCES - ASSESSORIA FISCAL
LABORAL - JURÍDICA - ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA:

Comptable
Fiscal
Laboral
Assegurances

Els nostres clients
són el més important.
Per això els cerquem el
millor servei

Consulteu-nos

A MONTBLANC: Casal, 2 - Tel. 977 86 21 29

A L'ESPLUGA DE FRANCOLÍ: Lluís Carulla, 6 - Tel. 977 87 01 84

**Impremta
Requesens**

JA TENIU A LA VOSTRA DISPOSICIÓ LA
IMPRESA DIGITAL

Fotos i
diapositives
Cintes
de vídeo
Discos
i cassetts

CD / DVD

Edició de vídeo i audio digital

- Passem qualsevol format de vídeo a DVD
- Amb possibilitat de muntatges i sonorització
- Passem fotografies o diapositives a DVD
- Passem discos de vinil a CD o DVD

C. Mare Vedruna, 12 • 43400 MONTBLANC
Tel. 977 86 00 18 • impremta@requesens.com

Adhesions

Grup d'Amics del 600

Aquesta agrupació automobilística fou fundada l'any 1991, coincidint amb la primera trobada de Seats-600 a la Vila de Montblanc. Les trobades d'aquests singulars vehicles normalment són durant el mes de setembre i, en alguna ocasió, a l'octubre. Enguany ha estat el 3 de setembre, i

ha coincidit amb l'Any Jubilar del Centenari de la Coronació Canònica de la nostra patrona la Mare de Déu de la Serra.

El Grup d'Amics del 600 ja està pensant en la propera trobada que serà la dotzena edició. Aquestes trobades serveixen per donar a conèixer als participants d'arreu de Catalunya la nostra vila i la nostra Comarca.

President: Jaume Vila Vives

Associació Juvenil Barjaula

L'Associació Juvenil Barjaula vol participar en les Festes del Centenari de la Coronació de la Mare de Déu de la Serra de Montblanc. Aquest esdeveniment és tota una experiència per a molts dels nostres joves socis que

mai han viscut unes festes tan arrelades, per a altres tota una il·lusió poder tornar a revivre-les i per a tots, un goig poder participar en les activitats en honor a la patrona de la vila. Una tradició que realment ens fa sentir montblanquins i que ens segueix motivant per continuar treballant pels joves de Montblanc. Visca Montblanc i Visca la Mare de Déu de la Serra!

President: Albert Carreras Ballart

Amics dels Gegants, Colla Gegantera i Grallers del B. Montserrat de Montblanc

Aquest any 2006 per a la nostra entitat és del tot rellevant, amb la proclamació de la Vila de Montblanc com a "Ciutat Gegantera de Catalunya 2006", un esdeveniment històric per a la nostra població.

Durant tot un any, Montblanc serà la seu dels Gegants de Catalunya, en Treball i la Cultura, uns gegants carregats de simbolismes per al món geganter del nostre País, i que tindrem l'honor de poder passejar pels carrers i places de la Vila Montblanquina acompanyant les processons de la Mare de Déu de la Serra.

Cap de Colla: Josep M. Prats Callau

Associació Folklòrica Dimonis de Montblanc

La nostra és una entitat creada l'any 1984 per una vintena de joves de Montblanc. En l'actualitat en formem part prop d'una cinquantena de joves de la Vila i pobles de la comarca. Com a actuacions principals

tenim la festa major de Montblanc, i hem participat en correfocs importants com els de la Mercè de Barcelona, el correfoc de Garcia, correfoc de Banyeres del Penedès i molts d'altres mes.

Enguany com a entitat del seguici popular de la nostra Vila participem en diversos actes del Centenari de la Mare de Déu de la Serra.

President: Josep Civit Vidal

Secció Ciclista Casal Montblanquí

La Secció fou fundada l'any 1978 per una colla d'amics amants de la bicicleta. Els primers anys, fèiem sortides dominicals al llarg de la província i rodalies. L'any 1981 vam organitzar el primer campionat social amb el motiu de les Festes de la Serra. Després, duran molts

anys, amb esforços dels companys, vam anar a marxes ciclistes d'arreu de Catalunya i vam continuar fent campionats socials. Actualment, fem sortides anuals a Andorra, Sort i Sant Carles de la Ràpita; també participem en marxes cicloturistes d'arreu d'Espanya portant el nom de Montblanc; i organitzem carreres prou conegudes com la Trenca-Cadenes de Catalunya i fora d'allà. I ara participem amb les festes del Centenari.

President: Jaume Segòvia Mestres

Confraria de Sant Antoni Abat

La pagesia ha estat, des de sempre, una part important de la vida quotidiana del nostre poble.

Així ho demostrem, organitzant la

fiesta de Sant Antoni Abat, el 17 de gener de cada any, amb més de cent anys de tradició, i també participant en la celebració del Centenari de la Coronació Canònica de la Mare de Déu de la Serra.

President: Anton Foguet Odena

La Colla del Drac i l'Àliga de Montblanc

La Colla fa ballar i manté les peces del Drac Vell, l'Àliga i el Drac Nou.

L'any 1981 en el marc de les Festes de la Coronació de la Serra, el jovent de Montblanc va dur a terme la recuperació del Bestiari Montblanquí, que després de molts anys retornava a la Vila, i amb ells una nova festa: el Correfoc. En el cartell del primer Correfoc hi havia un dibuix on les bèsties passaven pel pont Vell per entrar a Montblanc, simbolitzant el retorn d'aquestes tradicions al poble.

D'això ja fa 25 anys i sembla que el hi ha provat el nostre el poble.

Per a aquest 25 anys, els de les Festes de la Serra, hem preparat un *super-pak*: la TROBESTADA 06, trobada de bèsties de totes mides, i la presentació del llibre *Que Bèstia!*, que recull la història del Bestiari de Montblanc, Farem no un, sinó DOS correfocs: un Correfoc Infantil i el Gran Correfoc amb unes 20 colles i les millors bèsties i dimonis..., a més d'altres sorpreses. Visca la Serra!

President: Jordi Pujadas Farré

Grup de Teatre Fila Zero

El Grup de teatre Fila Zero som una colla de gent entusiasta de les arts escèniques. La nostra història s'inicia als voltants de 1992, quan un grup sorgit del àmbit dels *Pastorets* amb ganes de fer més teatre

que la clàssica representació de les dates de Nadal, forma un grup de teatre que amb el temps esdevingué l'associació. Anualment portem a terme diverses representacions a la nostra vila. Amb el temps, hem ampliat les nostres fronteres i hem fet representacions

a bona part dels pobles de la Conca i de les comarques pròximes. El següent pas ha estat organitzar viatges per assistir a representacions de teatre a Barcelona, oberts a tothom. En el darrer any hem organitzat la Mostra de Teatre Amateur que enguany, vist el resultat de l'anterior, repetim i que esperem poder-hi donar continuïtat.

Les nostres activitats es desenvolupen en el teatre del Centre Parroquial, al número 109 del carrer Major. No som un club privat ni d'èlit, tot al contrari, les portes estan ben obertes a tothom que desitgi participar en qualsevol de les moltes activitats que fem al teatre al voltant de la representació.

President: Albert Cartaña Santacana

Grallers de Montblanc

Camisa blanca, pantalons negres, espardenyes embetades i llacet negre. Aquest 8 de setembre com ara fa 25 anys i com ja ho férem l'any 1996, les gralles ens tornarem a vestir de gala per acompanyar la Mare de Déu de la Serra pels carrers de Montblanc.

L'any 1977, un grup de joves de la vila recuperaren les gralles que la Guerra Civil havia fet desaparèixer. Successivament, diferents generacions de montblanquins s'han passat el relleu, i hem aconseguit

Cap de Colla: Judit Albalat

que "lo espinguet de los gralls" romanguí viu.

El 9 de setembre, a les 8 del matí, un cop de timbal sec trencà el silenci de Santa Maria. Les gralles no començaren les matines a la plaga Major, ho feren davant la Mare de Déu de la Serra, per dir-l'hi a través del nostre toc, que l'alba ja comença i que els montblanquins, independentment de les nostres creences, cerquem la seva protecció. Només esperem que d'aquí a 25 anys altres joves de la Vila ens prenguin el relleu i que, a l'empara de la Serra, el nostre toc segueixi viu.

Grup Sardanista del Museu Arxiu

El Grup sardanista és una secció del Museu Comarcal i, com a tal, té la seva seu a l'edifici de l'esmentada entitat. Malgrat tot, té una organització independent i socis propis que mantenen l'activitat del grup.

El Grup Sardanista fa diverses activitats durant l'any, però la principal és l'organització de l'Aplec de Montblanc, a l'ermita de Sant Josep. Aquest Aplec és considerat un dels de més qualitat de les comarques meridionals. En el repertori

President: Ramon Requesens

que s'hi interpreten sempre s'ha procurat incloure sardanes d'autors montblanquins.

A part de l'Aplec, el grup Sardanista ha potenciat el curset de sardanes a les escoles i les ballades institucionals que ja fa uns anys que es fan, amb la col·laboració de l'Ajuntament. Un especial interès té la ballada de les Festes de la Mare de Déu de la Serra.

El Grup Sardanista del Museu Comarcal pertany a la Coordinadora d'Aplecs de les Comarques Meridionals i a la Federació d'Entitats Sardanistes de Catalunya, de la qual n'és membre fundador.

Mulassa de Montblanc

Ara fa 25 anys naixia la Mulassa de Montblanc, que amb el pas dels anys s'ha convertit en un dels elements més carismàtics del Seguici Popular, especialment per als nens. Durant aquests anys, diverses persones s'han fet càrrec.

Cap de Colla: Josep M. Prats Callau

La colla celebra, coincidint amb aquestes Festes, el primer aniversari. Tots nosaltres esperem que la Mulassa de Montblanc continuï fent les delícies del més petits i poder celebrar molts més aniversaris amb nosaltres, participant en les Festes del Centenari de la Mare de Déu de la Serra i en diverses sortides arreu de Catalunya.

Schola Cantorum Sant Miquel de Montblanc

La Schola Cantorum Sant Miquel, que des de l'any 1997 es dedica a donar a conèixer un dels cants més antics que es coneixen, el cant gregorià, està molt esperançada per la bona acollida que ha tingut durant aquests anys, participant en els actes més importants de la Vila: Cantar la Salve per

Director: Josep-Pau Jàvega Bulló

les Fires i la Festa Major ens omple d'orgull, i més quan aquest any cantarem davant la Mare de Déu de la Serra, abans que surti del seu Santuari.

Desitgem que per a tots el montblanquins i fidels de la Mare de Déu de la Serra siguin aquests uns dies plens de goig, de festa i d'esperança en un futur millor.

Els Traginers de Montblanc

La creació dels Traginers de Montblanc és de l'any 1995. Està format per un grup d'homes i dones amb arrels a la pagesia i que estimem els nostres orígens, la nostra cultura i les nostres tradicions.

A finals de l'hivern i durant la primavera, la nostra

activitat és molt intensa ja que participem en les festes dels traginers de les diferents províncies catalanes i organitzem la nostra a Montblanc, on la participació és molt nombrosa.

Aquest any del Centenari, a més de la nostra activitat normal, hem participat activament en els actes dedicats a la Mare de Déu de la Serra.

President: Pere Pubill Rozas

Associació de Voluntaris de Protecció Civil de Montblanc

L'Associació de Voluntaris de Protecció Civil de Montblanc fou creada l'any 2001 per un grup de persones/voluntaris que havien estat membres de l'antiga Creu Roja.

Aquesta entitat neix a raó de la creixent demanda de serveis arreu de la Vila i de la comarca i de la necessitat de donar cobertura a aquests serveis.

L'Associació, subvencionada en la seva totalitat per l'Ajuntament de Montblanc, és una formació voluntària i que per tant no té cap ànim de lucre. Actualment esta formada per una cinquantena de voluntaris dels quals

uns vint en són voluntaris actius.

El dia a dia de l'entitat és donar servei en molts àmbits diferents, així doncs es porten a terme serveis d'urgències mèdiques (accidents de trànsit i via pública), prevenció i extinció d'incendis i rescats de muntanya, i també serveis preventius en diferents actes de la Vila com ara la Festa Major, la Setmana Medieval, processons de Setmana Santa, Carnaval, festivitat de Reis i altres actes multitudinaris de Montblanc i altres poblacions de la Conca de Barberà. Enguany ens sumem a la commemoració del Centenari de la Coronació de la Verge de la Serra.

President: Xavier Figueras Pallisó

Mulassa de Montblanc

La Unió de Botiguers i Comerciants de Montblanc es va fundar el 19 de gener de 1979. Els primers estatuts van ser aprovats el 6 de novembre de 1980. El primer president de la UBCM

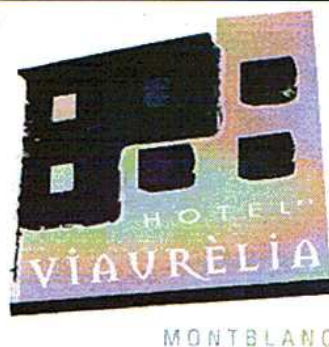
va ser Ramon M. Huguet Llorc i en l'actualitat estan associats setanta-quatre botiguers i comerciants de la Vila. Tots els membres de la UBCM ens sumem a les celebracions del Centenari de la Coronació Canònica de la Mare de Déu de la Serra.

President: Ferran Romeu Català

MRW

Servei urgent de paqueteria i documentació

C. Pau Casals s/n (Edif. P. Potau, 24)
43400 Montblanc
Tel. 977 863 113 • Fax 977 862 399
<http://www.mrw.es>

Tel. 977 861 790
www.hotel-viaurelia.com

Poesies: llenguatge cap al cel

PREGÀRIA A LA VERGE DE LA SERRA

Oh, gran Senyora, Verge implorada,
patrona insigne del meu Montblanc
beneïu sempre nostra contrada
i aquesta Vila tan estimada
de gent senzilla i de cor franc.

Que la llum vostra jamai s'extingí
sobre les testes dels montblanquins;
Mare piadosa que no s'infringí,
tampoc l'estímul que no es restringí
de tots els vostres bons conveïns.

Ans al contrari, feu Verge amada,
que els vostres llaços sigui eterns...
si d'amor fos la gran llaçada
i el vostre Fill n'estès lligada
ja no tindríem focs del averns.

Per ço us imploro, Verge Divina,
miraculosa claror d'estel,
que bé guieu la montblanquina gent
que amo ja en peregrina,
per cercar, un dia, la pau del Cel.

*Faume Civit Solé (e.p.d) **

*Aquesta poesia fou escrita l'any 1955: prova que els montblanquins han venerat la Senyora de la Serra en tots temps

A LA VERGE DE LA SERRA

A la Verge de la Serra
aquest any volem lloar
els devots d'aquesta terra
i amb encís emmirallar.

Un any ben ple d'esperança
amb molt formosa il·lusió
perquè amb pau i esperança
celebrem la Coronació.

Ella es la nostra patrona
que ens senyala el camí
amb perfum de mare bona
com la rosa del jardí.

Ella brilla per l'entorn
com l'alba de la matinada
i es pels malalts cada jorn
la medicina adequada.

Així doncs amb alegria
a la Verge volem lloar
amb pau, amor i poesia
perquè sempre ens doni la mà.

Rodolf Llorba

MARE DE DÉU DE LA SERRA

Amb l'ocasió del Centenari,
ens apropem en el vostre Santuari,
aquest grup de gent gran,
amb algunes dificultat però que hem acordat
fer aquesta visita com a Mare Celestial
dels que vivim en aquesta terra.

Tot i així, ens acompanyen unes noies molt abnegades
que ens cuiden en una residencial.

Us supliquem Verge de la Serra,
que intervingueu prop del vostre Fill
Déu i Senyor Nostre,
creador del Cel i de la Terra,
que ens beneïxi i que ens empari
fins el dia de la nostra mort.

Nosaltres, Verge de la Serra,
ens comprometem a seguir per sempre,
mantenint-nos fidels als nostres costums cristians
tal i com tenen que ser
i de la manera que ens ensenyaren els nostres precedents.

Ave Maria Puríssima. Amen.*

Laureano Garreta

Poesia llegida en la ofrena a la Verge del Jubilat Montblanquins

A LA MARE DE DÉU DE LA SERRA

Quina alegria més perfumada,
Reina dels montblanquins,
de la Serra ets la millor
per ser la més estimada.

Ets la reina de tots.
Amb fervor et demanem
que intercedeixis per a tots
en la festa del Centenari

Has guanyat la batalla
per ser la més poderosa,
i per tenir un cor generós
que t'ha fet victoriosa.

En la Serra hi ha la Verge
del monestir més orgullós,
per això el montblanquí
és sempre generós.

Maria, amb fervor
li demano de tot cor,
esperaré al vostre costat.
la mà oberta del Vostre cor.

De dins del santuari
tan sols per caritat,
Oh Maria, feu de mi
curar un poble pecador.

Oh, reina expiatòria,
reina dels montblanquins,
siau per nosaltres
el nostre aixopluc.

Josep M. Solé, de Lilla

Recordant les Festes

Joan Sabidó Torres

Enguany celebrem el Centenari de la Coronació Canònica de la Mare de Déu de la Serra. Enguany també compliré 80 anys. És curiós veure com, amb el pas del temps, les persones recordem força bé aquelles coses que van passar fa anys i no tant bé les que han passat fa poc.

El meu primer record de la celebració de la coronació de la Mare de Déu de la Serra és de l'any 1931, quan es va celebrar el vint-i-cinquè aniversari i jo tenia tan sols cinc anys. Els records que tinc d'aquesta diada, possiblement provenen de les explicacions i xerrades recordant aquelles festes que després sentí als meus pares.

A casa, ja feia dies que preparaven les festes. El 8 de setembre, dia de la Mare de Déu, em van vestir de Festa Major —pantalons de “golf”, mitjons llargs i camisa blanca amb un llacet—, i després d'esmorzar, de la ma del meu padrí Joan Sabidó Canti, vaig assistir a l'ofici solemne a la Serra. La imatge de la Mare de Déu estava situada a la nau principal, al costat de l'altar de Santa Llúcia. Vàrem seure al banc de la dreta, prop d'aquest altar. Després tots dos cap a la plaça Major a veure els gegants i els nans. A la tarda, després d'un dinar de festa major, vaig anar amb el meu padrí a la processó. Malgrat no recordar els detalls d'aquella tarda, sí recordo la impressió que vaig tenir com a xiquet petit que aquella festa era especial, doncs hi havia molta gent arreu. A la

processó, jo portava un ciri petit, mentre que el padrí, que anava darrera meu, portava un ciri gros que anomenaven “blandó” —que més tard vaig saber que en aquella època els blandons es llogaven—. En aquella processó la Verge de la Serra era transportada per primer cop en cotxe, ja que com explicaven a casa, l'any 1906 va ser transportada per vint-i-quatre homes del poble, entre ells el meu padrí. La imatge anava a la caixa d'una camioneta petita de l'època —la del Mir de les gaseoses—, que per aquesta ocasió anava guarnida amb flors i branques diverses.

Vaig ser escolanet de Santa Maria en el període 1933-1936, juntament amb en Joan Trèmol i en Joan Andreu (de ca l'Adrogueret). Recordo que una de les feines importants dels escolans era portar l'encens en els oficis i tenir cura que no s'apagués. Això generalment ho feia el Joan Andreu, que era el més gran dels tres, però jo ho vaig fer com a mínim un parell de vegades durant aquells anys. A Santa Maria tots els dies se celebraven misses a les 7 i a les 8 del matí. A més, els diumenges se celebrava l'ofici solemne a les 10 del matí. A Montblanc, a més de Santa Maria, hi havia altres tres esglésies: Sant Miquel, la Serra i la Mercè. El vicari de Santa Maria era Àngel Colom, i l'acompanyaven mossèn Josep Rosselló (de ca l'Esparter) i mossèn Ramon Amorós (de cal Baster). Recordo també que en aquesta època,

a la Mercè hi havia els pares franciscans, i que el rector de Sant Miquel era mossèn Pau Queralt, i, a la Serra, mossèn Pere. A més, a Montblanc hi vivia mossèn Domingo que era rector de la Guardia dels Prats i que generalment anava i tornava de la seva parròquia a peu, amb un paraigües i una bossa.

La segona vegada que vaig veure la Mare de Déu de la Serra sortir del santuari fou l'any 1939, un cop acabada la Guerra Civil. Jo tenia aleshores 13 anys, i recordo que com tots els nois de la meua edat vaig anar a la processó, que a més de solemne tenia un cert aire militar. Per trobar-me entre els més alts, vaig formar part del conjunt de “gastadors”. Aquell any, la Verge de la Serra va ser transportada en la camioneta d'en Rius de Solivella.

A l'any 1956, novament any de les festes, jo ja estava casat i el meu primer fill tenia 4 anys. Vàrem anar plegats a l'ofici solemne, i després a la plaça a veure ballar els gegants i els nans i també el ball de bastons. A la processó, vaig anar-hi amb el meu fill, doncs únicament hi anaven els homes. Aquest cop era jo qui portava el blandó i anava al darrera, mentre que el meu fill anava al davant i portava el ciri petit. Com les altres vegades, ens vam situar a la processó prop de la camioneta guarnida que transportava la imatge de la Verge, que novament va ser la d'en Rius de Solivella. En aquesta ocasió, la Verge

**L'any
1906, la
imatge de
la Mare
de Déu de
la Serra la
portaren
24 homes
del poble**

va ser portada per primer cop a Santa Maria, on va ser vetllada tota la nit, i amb la meva dona vam participar en un dels torns.

Vint-i-cinc anys més tard, al 1981, la família havia crescut, doncs els meus dos fills ja estaven casats i aquell any havia nascut el meu primer net. De nou començava una generació. Altre cop es repetien els esdeveniments: al mati ofici solemne a la Serra, i gegants i nans a la plaça; a la tarda processó a on vaig anar al costat de la imatge de la Verge, aquest cop entre els que guiaven la carrossa que la transportava; a la nit, la vetlla a Santa Maria i a l'endemà la processó de tornada al Santuari.

L'any 1996 se celebrà el setè centenari de la Verge de la Serra. Aquest cop la

sortida de la imatge va ser el dia 7 de setembre a la tarda. Per tant, el dia 8 presidí l'ofici solemne a Santa Maria, al qual va assistir el Duc de Montblanc, Felip de Borbó. Això motivà que aquesta vegada jo, com la majoria de montblanquins, no poguéssim entrar a l'església per limitacions d'espai i per raons de seguretat. Aquest any però, vaig participar, junt amb bastoners de totes les edats, en la ballada del Ball de Bastons a la plaça Major. Quants anys havien transcorregut des que vaig començar a ser bastoner!

Aquest any s'ha celebrat el Centenari de la Coronació. Entre els actes preparats per a les festes, el diumenge 27 d'agost es va fer la reunió i el recordatori de totes aquelles persones que han estat escolans a

Montblanc. Això m'ha fet pensar altre cop en aquells anys, de 1933 a 1936, en què vaig fer d'escolanet a Santa Maria. Aquest any, gràcies a Déu, ha estat la sisena vegada que he vist sortir la imatge de la Verge del Santuari. A més d'haver assistit a tots els actes, és a dir, a l'ofici solemne, al ball de gegants i nans, al ball de bastons i al ball del bestiar montblanquí a la placa, hem fet el dinar de Festa Major amb tota la família, i més tard, la vetlla a Santa Maria i la processó de tornada de la imatge de la Verge al Santuari

Podria afegir algunes anècdotes que recordo de les festes, però prefereixo acabar pensant en elles i en la majoria de vivències han transcorregut, per a mi com per a tothom, en els nombrosos anys entre festes.

L'any 1996, assistí a l'ofici solemne el Duc de Montblanc, Felip de Borbó

VIVES
Perfumeria Regals
 Plaça Major, 14 • Tel. 977 86 04 95 • MONTBLANC

Josep Foraster
 VENDA DIRECTA
CELLER FORASTER
 Camí de Sant Josep, s/n • MONTBLANC
 Tel. 977 86 02 29 - 609 989 606 - 696 874 742
 Fax 977 87 50 37 • c/e foraster@teleline.es

Carnisseria Cansaladeria

Cal Ton (Antiga Casa Puig)
EXTENS ASSORTIT EN CARNS DE:
 • Vedella • Porc
 • Aviram • Xai
 C/ Desclergue, 3 • Tel. 977 86 31 84
43400 MONTBLANC

Gat i Gos
 RAQUEL HUGUET MASDEU, LDA.
Consultori Veterinari i Botiga
 Horari:
 Dilluns a Divendres: de 11 a 13h.
 17 a 20h.
 Dissabte, de 10 a 13h.
 C. Francesc Macià, 5 baixos
 Tel. 977 863 173
 Mòbil 619 671 776
 43400 Montblanc (Tarragona)

Original pregària a la Mare de Déu de la Serra

Josep M. Contijoch

Encara que resulti estrafolari, ha de ser un prec no estrany en algun conciliàbul local, atès que diverses persones han fet la mateixa petició

La protecció divina ha estat sempre present en la ment i en l'instint dels humans. Es pot demanar a l'Ésser Suprem o a la Verge per la salut de la família, per al bon comportament dels fills, per la prosperitat, pels rendiments, pel país i fins i tot per encertar la loteria, coses que la majoria de vegades s'obtenen i si no com a mínim hom es queda amb l'esperit conformat.

Als creients, demanar, implorar, sol·licitar i instar, els disposa a la serenitat i a l'equanimitat; ho diuen totes les religions.

Altra cosa es demanar coses que no venen al cas, impròpies, discordants, fins i tot xocants. Aquest són les que podríem dir les peticions dels "desviats" — perdó per fer servir aquest mot però no se'ns acudeix altra—. Al nostre entendre, els "desviats" són aquells que demanen coses sense solta ni volta, una mena de supersticiosos, encara que més apropats a la religió. Són aquelles persones que han digerit malament el motiu de la petició tot i tenir un profund sentit de la creença, i que acaben aplicant-la a estirabots. Intentarem explicar una suplicació escaiguda aquests dies dirigida precisament a la Mare de Déu de la Serra.

De tothom és sabut que la Mare de Déu de la Serra és per als montblanquins el far i la guia de les seves sol·licituds. Esdevé de la llarga cadena de generacions que li han pregat. Serà propi

de la tradició ancestral vinguda, ja des del dia que se li va erigir el Santuari. Els que som de Montblanc ho sabem i trobem natural que se li demanin favors. Fins i tot tenim censats casos com els d'aquella dona que es donava per morta i al retornar a la vida digué que l'última visió que havia tingut del món fou la Verge des del cambril que li deia "encara no és l'hora". O aquella àcrata convençuda, que retornant de l'exili el primer que féu fou portar-li un pom de flors. Si les monges clarisses poguessin comptar vivències sabríem de molts i molts donatius íntims rebuts de montblanquins per a correspondre favors obtinguts. És un fet.

En aquest propòsit de fer donatius a les monges per obtenir favors, en tenim un cas ben xocant per a contar.

Es tracta que hi ha persones de la nostra Vila que estan convençudes que portant unes dotzenes d'ous a les monges de la Serra, els cap la possibilitat que la Verge els hi atengui una ben original petició: que un dia determinat no ploqui.

Pel que es veu, el dia es pot escollir, ja que tant pot ser el 3 de maig, com el 6 d'octubre o el 10 de gener.

Un, que està curat d'espants de la forma de procedir d'algun personal, va interrogar la convençuda peticionària que digué que amb aquest donatiu a les monges es pot impedir que ploqui el dia escollit.

Interrogada la dona pel motiu a escollir perquè no ploqui precisament aquell dia ens contestà ben respectuosa: "Pel que pugui interessar, com per exemple, el dia que s'hagi de casar la filla".

És possible que en arribar aquí, algun lector se li destravi la riassa, però els podem evidenciar que el cas és cert. S'ha viscut recentment.

Al preguntar-li divertits si l'oferta dels ous era vàlida només per evitar la pluja del dia de nocces o per qualsevol altre motiu, ens digué molt seriosa que era només per a les nocces. I al inquirir-la si valia també per les netes va dir que no ho sabia.

Sabíem de tota mena de pregaries, com també no ignorem els exvots que antigament es portaven a ermites en forma de cames, braços, crosses, i altres ormeigs. Fins i tot avui, sota l'escala del cambril de la Verge hi ha diplomes de gremis, de quintes i d'altres col·lectius, en senyal d'ofrena, però mai havíem escoltat la proposta, on els ous fossin l'esperó per a obtenir inversemblant petició.

Pel que sembla, encara que resulti estrafolari, ha de ser un prec no estrany en algun conciliàbul local, atès que la dona va dir amb tota naturalitat que diverses persones del seu entorn havien fet la mateixa petició amb anterioritat. En tot cas, no serà una petició directa a la Mare de Déu.

Caldrà indagar.

Qui ho havia de dir...

✓ Qui ho havia de dir, que la commemoració del Centenari de la Coronació Mare de Déu de la Serra tindria l'èxit de masses que ha tingut?

✓ Qui ho havia de dir, que a les novenes dels dies precedents hi assistirien personalitats religioses com Dom Josep M. Soler, abat de Montserrat?

✓ Qui ho havia de dir, que també hi anirira Mons. Joan Martí Alanís, arquebisbe emèrit de la Seu d'Urgell?

✓ Qui ho havia de dir, que tampoc hi faltaria Mons. Agustí Cortès, bisbe de Sant Feliu de Llobregat?

✓ Qui ho havia de dir, que serien presents en diverses actuacions la Coral Flor de Lis, el Cor Sant Joan de Lilla, l'Escola de Cant Gregorià de Sant Miquel, l'Escola de Música i la Banda Verge de la Serra?

✓ Qui ho havia de dir, que la Comunitat de Clarisses cantaria més de 30 salves en celebracions particulars?

✓ Qui ho havia de dir, que al Santuari se celebrarien més de 50 misses organitzades per la Comissió d'Afers Religiosos?

✓ Qui ho havia de dir, que durant aquest any havien de venir al Santuari una trentena de grups de fora Vila per guanyar el jubileu?

✓ Qui ho havia de dir, que la totalitat dels quinze barris de Montblanc es farien presents multitudinàriament durant l'any?

✓ Qui ho havia de dir, que l'arquebisbe de París i l'arquebisbe de Marsella se sumarien a la commemoració enviant medalles i decrets?

✓ Qui ho havia de dir, que la imatge de la Mare de Déu petita esculpida per Rebeca Muñoz seria pagada per donatius del poble?

✓ Qui ho havia de dir, que la imatge petita seria beneïda per l'Abad de Poblet, Dom Josep Alegre, i que el seu retaule seria obra de l'artesà local Ricard Castellví?

✓ Qui ho havia de dir, que més de 50 entitats oficials i particulars, grups i associacions es farien presents durant l'any en el Santuari per venerar la Verge?

✓ Qui ho havia de dir, que visitaria la Mare de Déu el president del Club de Futbol Barcelona, Joan Laporta?

✓ Qui ho havia de dir, que en diversos actes es farien presents autoritats religioses de tant relleu com Mons. Jaume Camprodon, bisbe emèrit de Girona, i Mons. Jaume Traserria, bisbe de Solsona?

✓ Qui ho havia de dir, que a l'acte en què l'alcalde Josep M. Campdepadrós, en nom del Consistori, feia Fill Adoptiu de Montblanc el Plebà Mn. Albert Palacín hi assistirien el cardenal de Barcelona Mon. Lluís Martínez Sistach i l'arquebisbe de Tarragona Mon. Jaume Pujol, i que també hi seria present el director del Servei Meteorològic de la Generalitat Joan Pallisé?

✓ Qui ho havia de dir, que es vendrien més de 1.000 ciris els dies de la processó?

✓ Qui ho havia de dir, que la carrossa de la processó de la Mare de Déu aniria decorada amb centenars d'orquídies grogues?

✓ Qui ho havia de dir, que la processó de més de tres quilòmetres, amb més de tres hores de durada, seria seguida per les autoritats locals i religioses, totes les entitats amb les seves banderes i un seguici de centenars de persones?

✓ Qui ho havia de dir, que als oficis del dies 8 i 9 de setembre, hi assistirien el conseller Jordi W. Carnes Ayats i la delegada del Govern Núria Segú Ferré?

✓ Qui ho havia de dir, que hi seria present el director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya Jordi López Camps?

✓ Qui ho havia de dir, que les 1.000 cadires que es van situar a l'esplanada del Santuari de la Serra no serien suficients per acollir tots els assistents a l'Ofici religiós?

Fusteria i Decoració **FERRER**

Jaume Ferrer i Gassó

Major, 115 • Tel. 977 86 22 65 • 43400 MONTBLANC

- ASSEGUANCES

C. Pintor Potau, 1

Tel. 977 86 25 92

- FINQUES

C. Riber, 22

Tel. 977 86 27 68

== MONTBLANC ==

- GESTORIA
LABORAL-FISCAL

C. Pintor Potau, 8

Tel. 977 86 07 70

Garatge Gaya, SA

SEAT

Tel.: 977 86 24 66

977 86 24 96

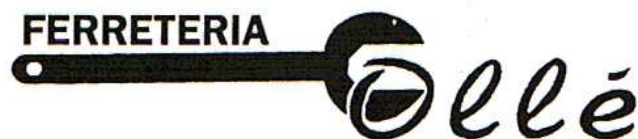
Fax: 977 86 23 83

Mlla. Santa Tecla, 29-31

43400 Montblanc

(Tarragona)

FERRETERIA

C. Major, 59

C. Muralla Sta. Tecla

Tel. 977 86 00 37 • Fax 977 86 25 04

MONTBLANC (Tarragona)

LABORATORI D'ANÀLISIS

COMARCAL

ANNA SANCHEZ i FARRE

DAVID ROVIRA i MINGELLA

farmacèutics analistes

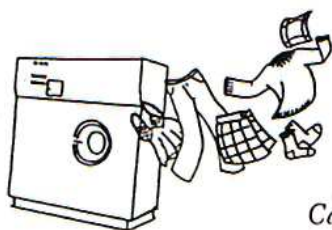
- Anàlisis clíniques
- Anàlisis d'aliments
- Anàlisis d'aigües
potables i residuals

c/Pau Casals, 3 baixos Tel. 86 13 20 MONTBLANC

Passaig Cañelles, 17 • Tel. 87 00 31 • Fax 87 11 49

L'ESPLUGA DE FRANCOLI

a.sanchez.010.recol.es

**TINTORERIA
MONTBLANC**

*Catifes, pell i llenceria
Tintat de roba de cotó i napa
Planxat de tota classe de roba
Passem a domicili*

**OFERTA rentat
2 edredons o
3 mantes
27,30 €**

C/ Major, 84 • MONTBLANC

Tels. 977 86 07 48 - 977 86 07 49

MENÚ DIARI

PLATS COMBINATS

TAPES VARIADES

ENTREPANS

POBLET I TEIXIDÓ, 10 • TEL. 977 86 32 49 • 43400 MONTBLANC

- ✓ Qui ho havia de dir, que els dimonis de Montblanc farien una actuació amb cascades de focs blancs i blaus a l'arribar la Mare de Déu al tomb entre la pujada de la Serra i la plaça de la Serra, a l'inici del camí del Mas de Carlons?
- ✓ Qui ho havia de dir, que en el transcurs de la processó cada barri instal·laria una capella d'allò més lluïda?
- ✓ Qui ho havia de dir, que onejarien més de 1.500 banderes blaves amb la imatge de la Mare de Déu en els balcons de la Vila?
- ✓ Qui ho havia de dir, que totes les associacions lúdiques de la Vila se sumarien entusiàsticament als actes: Gegants, Balls de Bastons, Torraires, Dracs, Mulassa, Grallers, Banda de Música...
- ✓ Qui ho havia de dir, que Francesc Bonastre i Begoña López estrenarien un oratori a la Mare de Déu de la Serra?
- ✓ Qui ho havia de dir, que una imatge de pedra despertés tanta espiritualitat?
- ✓ Qui ho havia de dir, que als diversos actes de les Festes hi assistirien dues personalitats amb el títol d'Honorable; vuit, amb el d'Excel·lentíssim Senyor, destacant entre ells els diputats Josep Andreu, Josep Maldonado, Francesc Vallés i Ramon Aleu; divuit, amb el títol d'Il·lustre, entre elles el nostre alcalde i en Josep M. Llobet Guim?
- ✓ Qui ho havia de dir, que la tarda del dia 10, vint-i-tres autocars "desembarcarien" a la plaça de Sant Francesc amb bandes de música per omplir de filharmonia la població?
- ✓ Qui ho havia de dir, que a la Sala Sanfeliu, s'exposaria una antologia de fotografies evocadores del vell Montblanc procedents dels arxius de Vicenç Baldrich i d'Anton Moix.
- ✓ Qui ho havia de dir, que el 25è aniversari del club d'Hoquei local, aquest jugaria amb la selecció catalana?
- ✓ Qui ho havia de dir, que el pregó de festes aniria a càrrec del reconegut professor d'història de la Universitat de Barcelona i exalcalde de Montblanc, Andreu Mayayo i Artal?
- ✓ Qui ho havia de dir, que en el triangular de futbol juvenil vindrien el CF. Barcelona i la UE Lleida.
- ✓ Qui ho havia de dir que els Comediants muntarien un espectacle a Sant Francesc d'allò més exquisit, comptant amb l'aportació artística de les entitats montblanquines la Mulassa, els Gegants i Nans, el Vall de Batons, l'Àliga, etc?
- ✓ Qui ho havia de dir, que actuarien Ana Belén i en Víctor Manuel en un concert de nit?
- ✓ Qui ho havia de dir, que l'Associació Amics del 600 aplegaria prop de cent d'aquells emblemàtics vehicles a l'esplanada de la Serra?
- ✓ Qui ho havia de dir, que la Fundació Palau Farré commemoraria les Festes amb una exposició de temàtica religiosa de l'insigne pintor montblanquí.
- ✓ Qui ho havia de dir, que tota nit del 9 al 10 de setembre s'executaria una gran saragatada de música electrònica a la plaça de Sant Francesc, fins a dos quarts de 7 del matí?
- ✓ Qui ho havia de dir, que segurament ens deixarem actes en aquest "Qui ho havia de dir"?

En definitiva, les Festes del Centenari de la Coronació Canònica de la Mare de Déu de la Serra han estat una gran exultació col·lectiva espiritual, amb la participació de tot el poble de Montblanc, resident i de fora vila, sense excepció.

GABINET ASSESSORS
consultoria empresarial

ASSESSORIA FISCAL-COMPTABLE
OPERACIONS SOCIETÀRIES
GESTORIA ADMINISTRATIVA
ASSESSORAMENT LABORAL
ASSESSORIA D'INVERSIONS

- *Consulti'ns per al millor Pla de Pensions*
- *Assessorament personalitzat i professional*
- *Plans de jubilació i altres productes d'inversió*

Experiència professional - Qualitat de servei

C. Dionis Mestre, 8
43400 Montblanc
Tel. 977 862 681 • 977 863 092
Fax 977 861 811
gassmon@telefonica.net

Pl. Portal, 9
43420 Santa Coloma de Queralt
Tel./fax 977 881 333

Entrevista a:

Ramon Viñas i Vallverdú

Ramon Viñas i Vallverdú és arqueòleg i especialista en mitjans de comunicació gràfica de la Prehistòria o art rupestre. És conservador del CIAR, Centre d'Interpretació de l'Art Rupestre de Montblanc, i investigador de l'IPHES, Institut Català de Paleontologia Humana i Evolució Social.

Aproximació a les Coves de la Baixa Califòrnia, envoltats d'agrestos paratges

A la recerca de l'art prehistòric: els Grans Murals de la Baixa Califòrnia

Entre les obres més monumentals de l'art prehistòric del planeta, declarats patrimoni mundial per la UNESCO, hi figuren, des de l'any 1993, els Grans Murals de la Cova de la península mexicana de la Baixa Califòrnia.

Es tracta d'un estil bàsicament pictòric (però també amb importants conjunts gravats) que, com el de les muntanyes de Prades, es resguarda en abrics, cavitats i parets, de la regió del desert Central. Podríem dir que els Grans Murals integren un vast museu, a l'aire lliure, realitzat a escala colossal, vertaderament admirable, amb centenars de gràfics,

(prop d'un miler), amb representacions humanes (homes, dones i nens), figures de animals (marins i terrestres), instruments (principalment llances), signes abstractes i elements astronòmics. La majoria d'ells tenen una escala superior a la real i són pintats a partir d'una gamma de quatre colors bàsics: roig, negre, groc i blanc. En essència, una tradició de caçadors-pescadors-recol·lectors que avui són a la mira de la investigació del nord de Mèxic i del sud-oest nord-americà, i que testifica l'existència d'una entitat cultural pràcticament desconeguda.

Cal senyalar que el Gran Mural s'estén per les serralades de San Borja, San Juan, San Francisco i Guadalupe (foto 1), i que es caracteritza per figures que superen els dos metres d'alçada, i algunes arriben fins als quatre metres. Aquestes cobreixen parets i sostres, des de la base i fins a mes de deu metres del terra. Les figures humanes mostren un cos compacte, massís, i són vistes en posició estàtica i de front, com en un gest d'orar, cantar o implorar. En canvi, els animals terrestres (cèrvids i carners) estan en actituds dinàmiques i de perfil. També cal indicar que les aus (voltors, àligues i pelicans) o les espècies marines son representades de front o a vista d'ocell (peixos, tortugues i cetacis, entre altres) (fotos 2 i 3).

Les discussions sobre el seu origen i desenvolupament estan dividides en dos grups: per una part, hi ha els defensors d'una etapa recent, denominada Prehistòric Tardà (entre el 1.300 a.C., i el 1.500 d.C.), i els que proposen un moment molt més antic, dins les etapes de l'Arcaic Antic (anterior al 3.000 a.C.).

A principis del 2005, Ramon Viñas va dur a terme la lectura d'una tesis doctoral sobre aquest tema a la Facultat de Geografia i

Història de la Universitat de Barcelona, titulada *La Cueva Pintada. Proceso evolutivo de un centro ceremonial, Sierra de San Francisco, Baja Califòrnia Sur, México*.

En l'exposició de la tesi ens vàrem assabentar que el seu estudi convertit en text es repartia en 12 capítols, amb 682 pàgines, i que la Cova Pintada contenia 1.494 representacions rupestres, a més d'uns 22 gravats, 53 morters i alguns conductes o canalets per la base. Posava en evidència que aquesta cova, va constituir un indret culturalment ritualitzat i sagrat, un lloc on residien certes forces creadores del món dels caçadors-pescadors-recol·lectors. En resum, un àmbit de cohesió social, on es duïen a terme ritus que donaren vida a aquestes societats, a les quals Viñas anomena la Cultura dels Grans Murals, i que situa entre el IV mil·lenni a.C. (en un origen més antic, que encara cal esbrinar), i el 1.800 d.C. (amb els indígenes Cochimis de l'època de les missions i que aportaren les últimes tradicions rupestres a la zona).

La seva tesi va rebre, per part del tribunal, la qualificació de *Cum Laude*, però el que no es va explicar és com va arribar a la Baixa Califòrnia per primera vegada, i concretament a la Cova Pintada.

Tots aquests motius han estat suficients per fer-li l'entrevista que a continuació transcrivim.

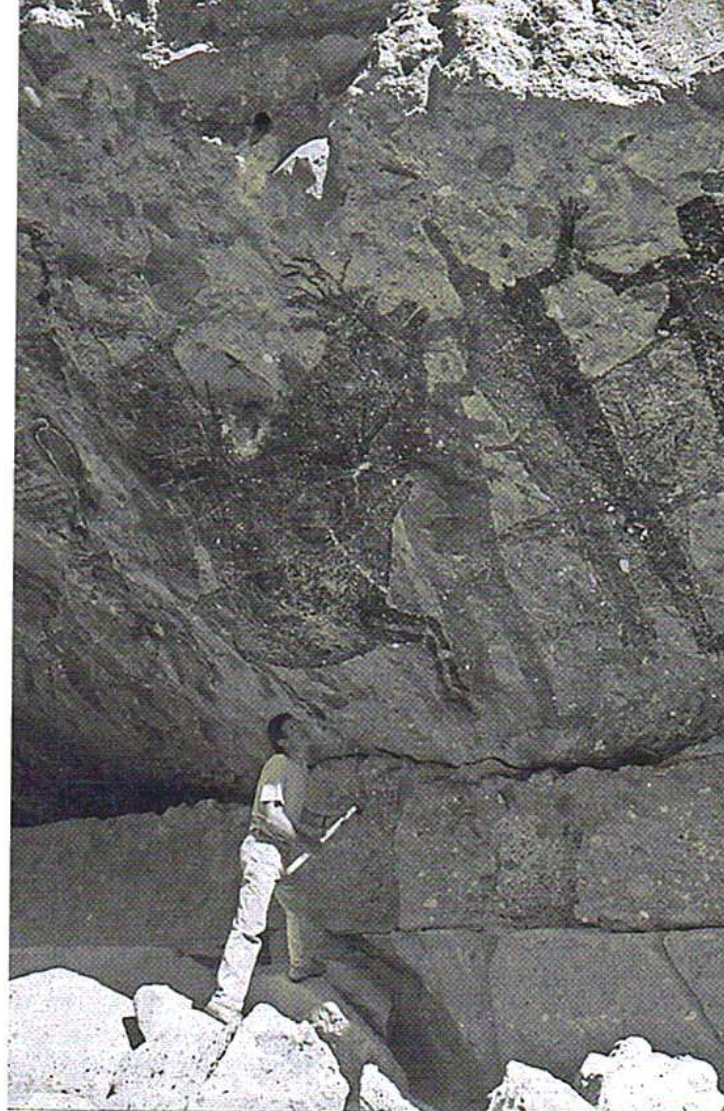
—Ramon, el volem felicitar pel seu treball durant aquests vint-i-cinc anys... i voldriem saber que el va portar fins a aquell paratge mexicà...

—Gràcies. La història

inicial és un periple molt llarg, però vist des d'ara és força divertit. Mireu, mentre hem dedicava a l'estudi de les manifestacions rupestres de Catalunya i del Llevant peninsular, va caure a les meves mans la publicació d'un homenatge a Henri Breuil, al qual podríem anomenar pare de les investigacions rupestres al món, on apareixia un article del nostre arqueòleg català Pere Bosch Gimpera (exiliat des de feia anys a Mèxic). En el seu text, dedicat a l'art rupestre d'Amèrica, feia un breu comentari sobre unes pintures de la Baixa Califòrnia que il·lustrava amb una foto en blanc i negre d'un cérvol de la Cova Pintada, el qual em va cridar molt l'atenció. La imatge em semblà fantàstica. Era força realista i estava pintada amb relació a altres figures humanes, estranyes per a mi en aquells moments. Anys més tard, al 1981, vaig tenir la sort de poder participar, amb altres col·legues de la Universitat de Barcelona, al Congrés de Prehistòria (UIPPS) que se celebrava a la ciutat de Mèxic, i juntament amb E. Sarrià, alumne també del departament de Prehistòria, vaig aprofitar el viatge per recórrer la Baixa Califòrnia i conèixer la cavitat on es trobava aquell cérvol.

—Però, sabia com arribar a la Cova Pintada?

—No, no sabia com fer-ho, només tenia un parell de referències de la zona. La primera era de Bosch Gimpera i la segona d'un article d'un escriptor nord-americà anomenat Harry Crosby, del *National Geographic*, on sortia un mapa de la península amb

un enquadrament de la zona rupestre. A les hores vaig buscar les poblacions més properes que tinguessin aeroport i vaig treure bitllet per a la població de Loreto. A l'arribar al petit aeroport sud-californià, vàrem preguntar a informació i naturalment ningú no en sabia res de pintures rupestres, però un "ranchero" que hi havia allà ens va dir que segurament el què buscàvem estava molt més al nord, i que hi podíem anar en autobús. Molt amablement ens va dur fins a la parada... Després d'hores d'espera, va arribar un bus bastant atrotinat i el conductor ens va dir "tendran que ir parados" —volia dir que no tenia seients i que calia anar drets... uns 200 km fins a San Ignacio!— L'autobús ens va deixar en una cruïlla de carreteres i,

L'arqueòleg Ramon Viñas contempla una de les grans figures

Aquesta és la catedral de l'art rupestre. A Amèrica tot és espectacular. (Fotos de l'autor)

carregats com a rucs, vam caminar entre palmeres fins a la plaça del poble, uns 2 o 3 km. Un cop allà vam descobrir la botiga Abarrotes del Conasupo, un petit comerç on hi havia de tot i on a la paret hi havien pintades figures dels Grans Murals. Encara recordo quan li vaig preguntar per les pintures al Sr. Fisher... Em va dir que ell les coneixia i que el seu fill tenia una camioneta i ens hi podria dur (el propietari de la botiga era un home d'uns 60 anys, fill d'un alemany que durant la segona guerra mundial va baixar d'un submarí i es va quedar a la Baixa Califòrnia).

—Imagino que van respirar quan algú els va dir que sabia com arribar-hi...

—La veritat és que sí, doncs ja portàvem dos dies de viatge, tres avions i quatre hores de camió des de la població de Loreto... però l'aventura només començava! En arribar el fill, Jorge Fisher, ens va dir que cobraria 100 dòlars per portar-nos fins a un "rancho" dit de Santa Marta, i que un cop allà hauríem de negociar amb els "rancheros" d'allà per seguir el viatge fins a la Cova. Li vam preguntar perquè ens cobrava 100 dòlars, si el trajecte era només d'uns 50 km, i ens va explicar que el camí era una riera i que trigariem gairebé quatre hores. Això volia dir que arribariem de nit al rancho... No teníem cap altre opció! En arribar a Santa Marta, en Jorge Fischer ens va deixar (vam quedar que ens recolliria la setmana següent). Però els de Santa Marta no ens hi podien dur i l'única elecció era que al matí sortíssim caminant una hora fins a al "rancho del Sauce" on algú potser ens acompanyaria.

—No tenien cap altra opció, com ara una avioneta?

—Què va! Al tercer dia

de viatge dormirem en uns catres sota els estels, sense patir fred. El següent matí vam sortir cap al "Rancho del Sauce", travessant un paisatge d'extrema aridesa. Allà vam connectar amb una dona anomenada Emma que ens va dir que el seu fill Primitivo ens podria acompanyar... Cap a mig dia va aparèixer l'home i ens va dir que tindria que anar buscar "las bestias". Quines bèsties?, vam preguntar... "Pues las mulas y los burros para el viaje". Encara calia fer un viatge de dos dies més per entre espadats i barrancs! El primer tram sortint del "Rancho del Sauce" era una pujada fins a la serra de San Francisco, on hi havia el "Rancho de San Francisco". Allí ens quedarem a passar la nit. El quart dia vam fer el tram final, baixant uns 600 m de desnivell que volia dir unes sis o set hores de trajecte a l'om dels animals per un paratge molt agrest i amb barrancades fondes. No cal dir que la serra de San Francisco, amb 1.500 m d'altitud sobre el nivell del mar, és una de tantes magnífiques estampes geològiques del país.

—I com s'acabaren les

TERÀPIES ALTERNATIVES

- Massatge terapèutic
- Kinesiologia
- Flors de Bach
- Naturopatia
- Gimnàstica correctiva
- Medicina natural
- Aeròbic
- Fitness

Jesús López i López
Tel. 977 86 03 47

FONDA BOHÈMIA

habitacions, estudis i restaurant

Pleta, 23
Vilasalva s/n - Riusalut
Tel. 977 87 51 45
Fax 977 86 11 01
Mòbil 629 31 94 08
95400 Montblanc

rdomingo@tinet.org
www.tinet.org/~rdomingo

agrestes complicacions?

—Doncs el cinquè dia, i des del Rancho de San Francisco, vàrem fer l'últim tram del recorregut fins al fons de l'Arroyo de San Pablo. Al matí del sisè dia de viatge vàrem arribar a la Cova Pintada. El Tivo (Primitivo), el nostre guia, ens va preguntar: "Què les parece?" La veritat, no sabíem que contestar. Era una cova espectacular, un gran abric amb mes de 200 metres de llargada ple de figures enormes. Vàrem fer el primer esquema topogràfic i apuntarem les figures que tenia la cova. Fets aquests preliminars hi vam tornar poc temps després.

—Quantes vegades ha tornat a la Cova Pintada?

—Crec que més de vint-i-cinc vegades, és un lloc increïble! El viatge val la pena...

—En quina situació ha quedat la Cova després de la declaració de Patrimoni Mundial per part de la UNESCO l'any de 1998?

—Crec que força bé, doncs l'INAH, Instituto Nacional de Antropología e Historia de México, ha instal·lat a la població de San Ignacio i als Ranchos de Santa Marta i San

Francisco, oficines amb persones encarregades de controlar les visites turístiques, al mateix temps que els "rancheros" fan de guies, motiu pel qual ara viuen de les pintures. En el fons, aqueixa comunitat que viu a la serra permetrà garantir la conservació dels Grans Murals.

—Ens pot dir doncs si va ser un dels veritables artífex per donar a conèixer al món les Coves de la Baixa Califòrnia?

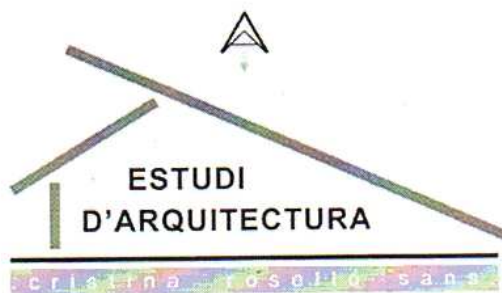
—He de dir-vos que vaig ser el primer català en endinsar-me en aquesta "Tierra Incògnita" (que és com li deien antigament a aquesta península), també que vaig participar a la posta en marxa del projecte pilot per a la conservació dels Grans Murals, organitzat pel Getty Conservation Institute, i al mateix temps vaig impulsar amb els meus estudis la declaració de Patrimoni Mundial. Amb tot, no vaig ser l'únic artífex en donar a conèixer els Grans Murals. Cal remarcar que el químic León Diguët, a finals del segle XIX, va publicar les seves troballes de la Cova a la revista *L'Antropologie*, de Paris. També cal esmentar les publicacions de Harry

Aquella era una cova espectacular: un gran abric amb mes de 200 metres de llargada ple de figures enormes.

Crosby, de San Diego a Califòrnia, i la del fotògraf Henrique Hambleton, de La Paz a la Baja Califòrnia, entre la dècada dels anys 70 i 80. És a dir que entre tots els col·legues hem difós al món l'existència d'aquest patrimoni, herència dels primers pobladors de l'oest de Mèxic.

Ens congratula doncs tenir entre nosaltres a Ramon Viñas Vallverdú, i haver-li fet aquesta entrevista. Tan de bo que la seva estada a Montblanc es pugui perllongar per molts anys, per tota la vida a ser possible, sabent ara que s'estan fent passos perquè es quedi a la nostra població com a investigador de l'IPHES, Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social, que és un organisme relacionat amb Universitat Rovira i Virgili de Tarragona. Tan de bo sigui així...

* cristina roselló sans * arquitecte tècnic *

- * Projectes de rehabilitació
- * Estudis de seguretat
- * Direccions d'obra
- * Cèdules de segona ocupació
- * Interiorisme
- * Projecte d'activitats
- * Informes i certificats

* C/ Fusteria. Núm. 6 baixos * 43400 MONTBLANC * Tel. /fax: 977.86.24.74 * estudiarquitectura@inet.cat

Músics i ball a la Conca de Barberà

Núria Medrano i Torres

El mes d'octubre del 2006 es publica el llibre resultant del VIII Premi Biennal Aires de la Conca de recerca comarcal sobre la Conca de Barberà. El títol, *Músics i ball a la Conca de Barberà* s'acompanya d'un subtítol més aclaridor: *Un segle d'agrupacions instrumentals (1844-1936)*. Els casos de Montblanc, l'Espluga, Sarral i Solivella, que tinc el plaer d'haver escrit.

L'inici de l'estudi se situa en unes paraules que jo havia sentit molts cops: "hi havia hagut molts

músics aquí". Aquests mots van acostar-me a Josep M. Roselló i Garriga, l'únic dels músics en actiu d'abans de la guerra que vivia en aquell moment. Ell va ser la persona que més es va entossudir en la realització d'aquest treball. Malauradament, no podrà llegir-lo, però a ell van dedicades aquestes pàgines.

El text versa sobre les agrupacions instrumentals estables de les quals tenim notícia. És evident que la música no se centra exclusivament en aquest

tipus de formacions, sinó que el patrimoni musical és molt més ric. Tot i així, i com a causa del gran volum d'informació localitzada, vaig decidir acotar el treball. La cronologia també és fruit d'aquesta decisió, ja que les orquestres continuen després de la Guerra Civil i formaran part d'un estudi posterior ja iniciat i que espero que doni els seus fruits aviat. També restarà per a un estudi posterior l'anàlisi de les moltes agrupacions corals i orfeons que han existit a les nostres contrades.

OBRES
intrex
de Triquell i Roset

INTERHAU S.L.
OBRES I CONSTRUCCIONS

Dionis Mestre, 9

43400 MONTBLANC
N.I.F. : B-43.239.219
TEL. : 977 86 13 09

**Nova promoció
de dúplex
i de parkings
a l'Horta de Vinyols**

MRV PROUNO, S.L.

C/ Dionis Mestre i Serrat, 9-Baixos, 43400 Montblanc - Tel. 977 861 309
977 861309 mrvprouno@terra.es

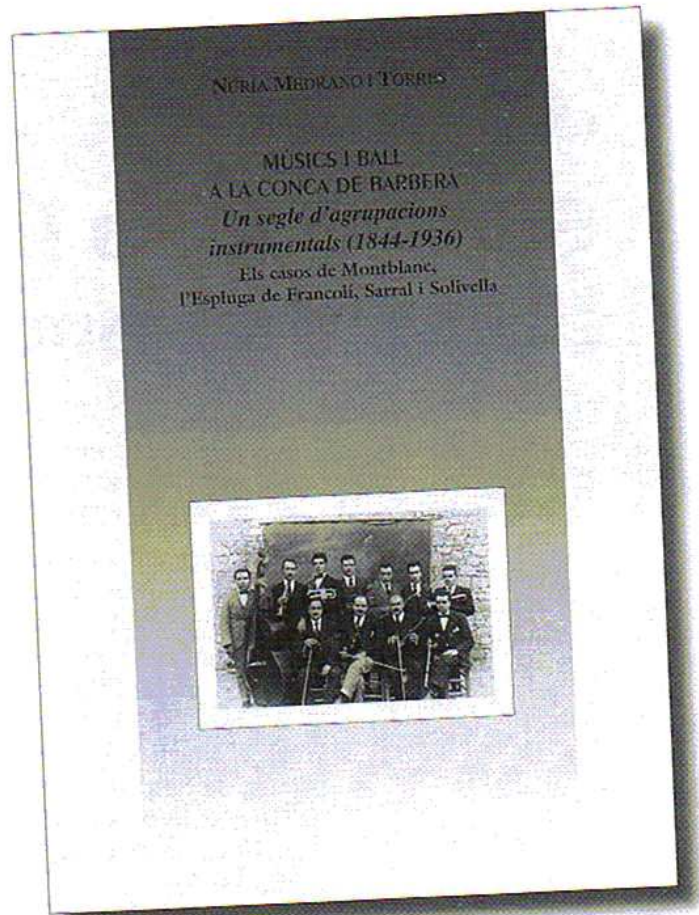
L'objectiu del llibre és descriure i analitzar l'evolució de les orquestres des del 1844—data del primer document localitzat— fins al 1936. En gairebé un segle es produeixen grans transformacions socials i polítiques que van condicionant les característiques de les orquestres, que s'han d'adaptar —a nivell d'estructura, d'organització, d'instrumentació, de repertori i d'estètica— per tal de ser el màxim polivalents i poder donar resposta a les activitats i les músiques requerides a cada moment.

Així, des de la primera formació documentada, La Música del Colecto, es parla de les orquestres montblanquines posteriors: La Vella, La Nova, l'Orquestra Amorós, la Banda La Montblanquina, l'Orquestra Maseras, la Cobla-Orquestra Els Montblanquins i The Yankis Boys. De l'Espluga, parlem d'una primera agrupació a finals del segle XIX, dels Calderers, del Sextet Jazz-Band Francolí Armònic, dels Vernet's Jazz i dels Damian's Jazz. Dels sarraïens trobem notícia d'una primera formació a principis del segle XX,

de l'Orquestrina Bonet, dels Rítmic Jazz i de la divertida Orquestra Pallofa. A Solivella és on hem trobat menys informació, tot i que n'hem localitzat de la colla de gralls Els Triquelis i del Sextet Solivellenc.

El percentatge que ocupa cadascuna de les poblacions estudiades és directament proporcional al volum de documentació localitzada fins al moment, fet pel qual, el cas de Montblanc és analitzat amb més detall i profunditat.

Si dèiem que la frase "hi havia hagut molts músics aquí" havia estat el motiu d'inici del treball, podem confirmar ara la certesa d'aquesta afirmació. Realment, n'hi havia hagut molts i amb unes orquestres que feien ballar i xalar d'allò més tota la comarca. Hem de pensar que, en l'època que estem tractant, la música de les orquestres i els balls eren una de les poques diversions de la gent: el ball dels diumenges a la tarda, les sessions de concert i ball durant les festes dels barris i la Festa Major, la competència entre les societats i entitats recreatives per fer el ball més esplendorós i tenir l'envelat més comentat

de l'endemà, les rivalitats entre les orquestres per tocar el repertori més modern possible —sobretot a partir dels anys 20 amb l'arribada del jazz, que va causar una gran revolució dins el món musical—, les primeres cobles sota l'òptica del catalanisme... Tots aquests elements, i molts altres, formen part d'aquesta immensa riquesa musical de la qual, en aquest llibre, n'hem volgut analitzar una part.

Les orquestres feien ballar i xalar d'allò més tota la comarca

B S
Sabadell Atlántico

- Jocs didàctics, llibres, revistes...
- Obrim els diumenges al matí

Entrevista a Francesc Mauri, home del temps de TV3

Joan Bulló i Gassó

El dia 26 de setembre vam tenir l'oportunitat d'assistir, en el Museu Comarcal, a una conferència que va impartir el famós meteoròleg de TV3 Francesc Mauri, ja saben... aquell home jove primet, de cara simpàtica, que freqüentment surt a les pantalles de la TV catalana informant del temps.

Abans de començar la conferència, li pregàrem una entrevista a la qual s'hi va prestar deferentment i que ara traslladem per a tots vostès.

—Quants anys porta fent d'home dels temps?

—Doncs ja son molts. Per ser exactes vint-i-un, ja que vaig començar als 18 anys a Catalunya Radio, l'any 1985, per passar a TV3 l'any 1988.

—Quina carrera s'ha de fer per arribar a ser una persona tan popular com vostè?

—Popular s'ho pot ser de qualsevol manera, tot és agafar algun motiu ràpidament comentable o criticable. Ara bé, de la manera que ho som nosaltres és més agraït i té més fons. En el nostre cas, hem de ser diplomats en física i geografia, i estar especialitzats en climatologia (geografia física que s'anomena) i física de l'aire, una branca de la meteorologia.

—Quants meteoròlegs creu que hi ha a Catalunya?

—De diplomats no n'hi ha masses, però des que l'any 1996 Catalunya va crear el seu propi servei meteorològic —abans depenia de l'Estat—, han

sorgit bastants meteoròlegs, i sense haver fet les oposicions de l'Estat penso que més d'una trentena.

—Dins de TV3, el programa meteorològic és una secció independent o està enquadrat en un altra sector?

—De fet, està enquadrat dins dels programes informatius, però treballem amb un grau d'independència quasi absolut.

—Quantes persones formen la plantilla de meteoròlegs?

—Persones que presenten el programa som cinc de fixes a TV3 i una sisena al canal 3/24. A més hi ha tres persones en pràctiques que ens ajuden.

—Tenen establert un torn d'aparició?

—L'única persona que té torn fix és la Mònica López, als *Matins* de Josep Cuní. La resta ens anem tornant l'ordre d'aparició d'acord amb les necessitats de la programació.

—La seva conferència a Montblanc es titulava Veritats i mentides del canvi climàtic. Digui'ns una de les veritats...

—Veritat és que una part de la culpa del canvi climàtic es nostre per no col·laborar en coses com evitar l'emissió de gasos a l'atmosfera, malgrat que algú ho posi en dubte.

—I una mentida?

—Mentides diria que se'n diuen moltes, moltes. Les principals, donar informacions poc exactes

Francesc Mauri
entrevistat per
Joan Bulló
(Foto: Ramper)

en alguns mitjans de comunicació.

—És veritat que quan expliquen el temps a la televisió vostès no veuen el mapa com es presenta, sinó que miren una pantalleta?

—Sí, és veritat. Mirem unes pantalletes del costat, però ara, per primera vegada, tenim les pantalles darrere i senyalem veritablement el que hi ha al darrere.

—Si no és una indiscreció... Què se n'ha fet de l'Alfred Rodríguez Picó?

—Doncs continua treballant en el programa meteorològic de la cadena Barcelona-TV. Va marxar de TV3 per anar a impartir conferències i per ampliar estudis. Quan se li va acabar el contracte no li van convenir les condicions

de la renovació i se'n va anar a Barcelona-TV. Hi ha moltes llegendes urbanes sobre l'efecte mediàtic de Rodríguez Picó.

—Què la motivat venir a Montblanc a impartir una xerrada?

—Em van convidar. Crec que una de les persones que hi ha darrere la invitació ha estat el montblanquí Joan Pallisé, director del Servei Meteorològic de Catalunya, del qual sóc membre del Consell Assessor. I encara que no hi hagués hagut Pallisé, també hauria vingut ja que forma part del meu programa de xerrades.

—Coneixia Montblanc amb anterioritat?

—Sí, efectivament, havia estat en la població fent un programa directe de l'espai del temps. A banda,

ja el coneixia des dels meus temps d'estudiant a Comarruga, i com sia que tinc família a Lleida i a la Franja, passàvem per Montblanc sovint. Mai se m'oblidarà aquells temps que la carretera general passava pel mig de la població, plena de semàfors i inconvenients.

—Pensa tornar?

—Segur que sí. Per descomptat.

Moment en què Francesc Mauri signa el llibre d'honor, en presència del president del Museu, Josep Gomis.

(Foto: Ramper)

MOBLES i GUINES

ROVIRA

Pol. comercial Fontanet • Ctra. de Prenafeta
43400 Montblanc (Tarragona)
Tel. 977 863 079 • Fax 977 860 187
E-mail: montblanc@macmobles.com

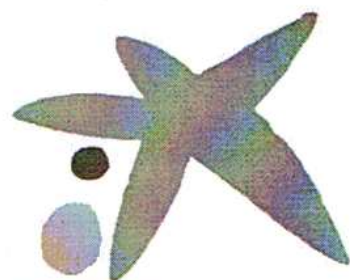

ROMEU-JOVÉ SL

ASSESSORS

laboral
immobiliària
comptable
assegurances
jurídica
financera
serveis
fiscal

ROMEU-JOVÉ SL
C/ Aguiló, 5
43400 Montblanc
Tel: 977 862 411 / fax: 977 861 339
r.jove@teletel.es
www.fincasromeu.com

"la Caixa"

Muralla Santa Tecla, 30
43400 Montblanc
Tel. 977 860 040 • 650 730 691
Fax 977 861 847

Tallers **COMBI S.A.**

Motlles, utilatges i projectes
Manteniments industrials
Mecanitzats i rectificats

Polígon Industrial Lluís Companys
C. L'Artesana, s/n
43400 MONTBLANC (Tarragona)
E-mail: combi@combisa.com

Tel. 977 86 11 82
Fax: 977 86 24 85

Materials i excavacions

Sans

Crta. Nacional 240, km 37,300
Ap. Correus 99
43400 Montblanc
Tel.: 977 862 998
Fax: 977 861 435

Consell Comarcal

Suport per implantar les noves tecnologies a la comarca

Gabriel Cendrós Serra

El Conseller de Governació de la Generalitat, Xavier Sabaté, i el president del Consell Comarcal, David Rovira, han signat, al Consell Comarcal, el conveni de col·laboració entre la Generalitat i el Consell que farà possible que l'ens comarcal pugui començar a donar suport als ajuntaments de la nostra comarca interessats en anar implantant les noves tecnologies als seus municipis.

Mercès a la signatura d'aquest acord, el Consell Comarcal posarà en marxa un nou servei adreçat a donar suport tècnic i recursos humans als ajuntaments de la comarca perquè aquests puguin anar implementant les noves tecnologies de la informació i de la comunicació als seus tràmits administratius. La

quals cosa ha de comportar una agilització i una millora dels serveis que presten als seus ciutadans. Val, a dir que per a la signatura dels convenis ja es va fer ús d'aquestes noves tecnologies, ja que per a la formalització dels documents es va emprar la signatura digital o electrònica enlloc de la tradicional signatura manual o gràfica.

En el mateix acte, l'Ajuntament de Montblanc i el Consell Comarcal van signar altres convenis amb la Generalitat i l'entitat Administració Oberta de Catalunya (AOC) per desenvolupar a la comarca i a Montblanc diferents programes i serveis relacionats amb les noves tecnologies, com per exemple l'expedició de certificats digitals als ciutadans.

L'acte va comptar amb l'assistència d'alcaldes i de secretaris dels municipis de la comarca que van ser informats per part del gerent de l'AOC, Joan Olivares, i del director de l'Agència Catalana de Certificació, Jordi Masias, dels programes que estan desenvolupant aquests ens en favor dels ajuntaments.

El conseller Sabaté impartí la conferència a la Sala Noble del Consell Comarcal. A la imatge de dalt, el conseller entre el president del Consell i l'alcalde de Montblanc.

Els ajuntaments de la Conca podran implantar les noves tecnologies

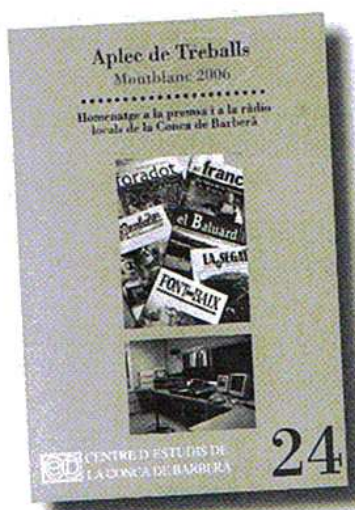
C/ Casal, 2
43400 Montblanc
(Tarragona)

Casal Montblanquí

Stat. CULTURAL I RECRETIVA

Aplec de Treballs número 24

Josep M. Grau i Pujol

El passat dia 1 de setembre es va presentar la miscel·lània anual del Centre d'Estudis de la Conca de Barberà, número 24, que enguany es dedica a homenatjar la premsa i ràdio locals de la comarca, coincidint que moltes capçaleres celebraran el seu 25è aniversari. Per aquest motiu, els primers articles són dedicats als mitjans de comunicació. Enceta la revista Ignasi Soler, president del Col·legi de Periodistes de Catalunya a la demarcació de Tarragona. Segueix, Francesc Fàbregas, responsable del secretariat de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal de l'Alt Camp, Conca de Barberà i Baix Penedès. Finalment, Josep M. Grau Pujol realitza una radiografia de la situació actual de cada mitjà, amb una fitxa descriptiva individualitzada

i estadístiques globals.

La resta de continguts s'estructura, com altres anys, per cronologia. La primera és l'època medieval i els articles són dos: un de l'espluguí Antoni Carreras, que versa sobre el poblament de la Conca abans del domini comtal (segles V-X), i l'altre del cerverí Josep M. Llobet, col·laborador habitual del Centre, que comenta les relacions entre Solivella i Cervera en el segle XV. Dins de la història moderna, el professor de la Universitat Rovira i Virgili, Salvador Rovira, ofereix noves dades sobre els barons de Rocafort. Per altra banda, Joan-Hilari Muñoz exposa un procés judicial contra un vimbodinenc acusat de conversió a l'islamisme el 1522.

La història contemporània la integren cinc treballs. Roser Puig Tàrrrech transcriu i comenta les cartes que un cadet de Riudecanyes envia al seu pare des de l'Acadèmia militar de Poblet durant la Guerra amb Napoleó (1813-1814). A continuació, la mateixa autora en companyia de Josep M. Grau analitza l'economia de Montblanc

durant el trienni liberal (1820-1823). Després, la musicòloga Núria Medrano exposa dades documentals d'agrupacions instrumentals montblanquines a mitjans del segle XIX. Josep M. Vallès biografia el mestre republicà Josep Mallén, que exercia el seu magisteri a l'Espluga de Francolí. Entrant en la segona República, Josep M. Contijoch relaciona els membres del Sometent de Montblanc l'any 1931. Manel Martínez inventaria i descriu els ponts de pedra de la comarca. Finalitza les seccions l'arxiver Josep M. Porta, amb la bibliografia comarcal dels dos darrers anys, i altres autors, amb un conjunt de ressenyes de publicacions recents i no tant. Clou l'Aplec la memòria d'activitats del Centre.

Com es pot observar, hi ha diverses temàtiques: música, militar, noblesa, arquitectura, població a l'arquitectura o religió.

L'any 2007, la revista treurà el número 25. Aquesta efemèride esperona l'equip de redacció a continuar treballant.

Frankfurts - entrepans - plats combinats

també t'ho pots endur!

Pl. Major, 15 - Tel. 977 86 06 29
43400 MONTBLANC

www.molimallol.com

RESTAURANT

El Molí
del
Mallol

ESPECIALTAT EN CARGOLS
CARTA TÍPICA CATALANA
ROSES

COMBRJORS
CORVERCIORS

SALORS PER A TOTS ELS ESDEVERJIMENTS

Muralla de Santa Anna, 2 CN-240 Km. 36,5
Tel. 977 86 05 91 - Fax: 977 86 28 83
MONTBLANC

XXè aniversari de la Residència Llar Conca de Barberà

Carme Martí Cantí

En motiu del la celebració del vintè aniversari de la Residència Llar Conca de Barberà, continuem amb la intenció de conèixer més bé la casa, i en aquesta ocasió parlarem dels seus treballadors.

A la Residència hi ha quaranta-cinc treballadors de l'ICASS, més els de tres empreses externes que atenen les múltiples necessitats dels residents. En total uns seixanta treballadors.

En primer terme hi ha el director, l'administradora i la coordinadora assistencial. L'àrea sanitària la formen la doctora, les infermeres, les auxiliars, la fisioterapeuta i la terapeuta ocupacional. A l'àrea psicosocial hi ha la psicòloga, la treballadora social i l'educadora social. I, a serveis generals, hi trobem el personal d'administració, de manteniment, de recepció, de cuina, de neteja i de bugaderia, la perruquera i la podòloga. Són moltes les persones que hi han treballat al llarg d'aquests anys, i resulta difícil triar a qui entrevistar. L'elecció ha estat entre el personal fixe de la casa.

El montblanquí Xavier Roselló és el més jove. Nascut el 1972, va entrar a treballar a la residència després d'estudiar 5è d'FP i de treballar en una empresa de robòtica. Va entrar a fer una substitució d'estiu. En un primer moment va ser una mica reticent, venia, com aquell qui diu, de veure noies tot el dia i es

va trobar amb una realitat molt diferent. Tres mesos després li prorrogaren el contracte. Amb mig any, explica Xavier, es va adaptar totalment a la residència, va aparcar la seva dèria més de robòtica i quan van convocar oposicions a la seva plaça s'hi va presentar. Era el més jove dels opositors, no tenia punts acumulats de cursos o interinatges, però segons ell ho tenia tot més fresc. El cas és que va guanyar la plaça. Corria el 1992, tenia 20 anys i des d'aleshores és el cap de manteniment de la residència.

Per entendre'ns, es pot comparar la seva feina amb mantenir una casa, però multiplicat per setanta. El seu departament realitza tasques de paleta, fusteria, fontaneria, electricitat, mecànica, pintura, jardineria, informàtica, etc. Hi ha uns controls diaris

com els de la cloració i temperatura de l'aigua, i altres com arreglar persianes, aixetes que perden, llums fosos... Hi ha una important tasca de gestió dels recanvis de la maquinària, de la bugaderia, de la cuina. Per fer-nos-en una idea, el rentavaixelles industrial funciona tot el dia.

Es treballa sobre pressupost i hi ha feines que estan subcontractades. Hi ha millores que suposen una inversió, com afegir portes tallafocs, però la gran majoria són de conservació.

El Xavier coneix tots els residents, de vegades li diuen que un armari grinyola o, per exemple, que els canviï les piles d'una ràdio. Tot forma part de la seva feina. L'equip de manteniment no es perd cap sortida, es preocupa de la logística com ara prendre cadires de rodes i acompanyar els residents o

Foto de família de l'equip de treballadors de la Residència Llar Conca de Barberà

bé ajudar-los en els trams de difícil accés.

L'Àngels Prats, filla de la Guàrdia, té 60 anys i és la treballadora actual més gran de la residència. Entrà el 1991, venia de treballar dos anys a la residència de l'Espluga i, anteriorment, havia treballat al Punttextil. La seva feina varia segons si es fa el torn de matí, de tarda o de nit. Bàsicament es tracta d'aixecar els avis, banyar-los, donar-los els àpats, acompanyar-los al gimnàs o a les activitats, aixecar els allitats i deixar-los ben asseguts, etc. Sense conèixer-ho, ens pot semblar que el torn de nit deu ser descansat, però resulta que no és així, l'activitat i l'atenció són contínues, dia i nit.

Però del que més parla és del fet que la relació amb

els avis és molt maca. Es tracta, a més d'ajudar-los, d'entendre'ls i d'escoltar-los. És una feina que li agrada molt i, a banda de la part que podríem anomenar tècnica, la seva tasca també consisteix en "donar-los alegria, parlar-hi, el que més volen és afecte, que estiguin per ells una mica."

Fa uns anys començà a fer mitja jornada, perquè havia de tenir cura de la seva mare, i actualment està prejubilada. Treballa tres dies cada mes, fins als 65. Aquest mes té vacances, però li ha agradat venir a la residència, així saluda els avis, a més el dia de l'entrevista hi ha el ball de Festa Major, i comenta que tots els residents estan contents, tant els que poden ballar com els que no. Sempre els agraden les festes.

El que l'ha fet decantar-se per la jubilació no és pas s'hagi cansat de la feina, sinó que l'Àngels troba que aquesta requereix un esforç físic gran que amb l'edat es fa més difícil de dur a terme. Tot i així, parla del fet que tenen més maquinària que abans, els avenços es noten, però els anys també.

Li demano si creu que trobarà a faltar la residència quan es jubili i sense pensar-ho ni un segon diu que sap que sí, que molt, i que per això està considerant la possibilitat, quan arribi el moment, de fer-se voluntària del centre.

Crec que l'esperit de la feina dels treballadors de la residència queda molt reflectit en l'espontaneïtat de les seves paraules: "Si els escoltes, és la gràcia".

Xavier Roselló i Àngels Prats són, respectivament, el treballador més jove i la de més edat de la Residència.

**AUTO ESCOLA
ANTON**

Tel. 977 861 179 • 977 862 013
C. Pintor Potau, 17
43400 MONTBLANC

**HUGUET
MASDEU**

**CORREDORIA
D'ASSEGURANCES**

GRADUAT SOCIAL

**ASSESSORIA
LABORAL I FISCAL**

**Xavier Huguet Navarro
Montserrat Masdeu Ballart**

**c/ Major, 74 - 43400 MONTBLANC
Tel. 977 860 074 - Fax 977 862 083**

Per Montblanc i la Conca

Ricardo Cano Gaviria

El^s habitants de Montblanc i de la Conca de Barberà valorem la comarca com un entorn privilegiat on naturalesa i activitat humana han coincidit per configurar un bell lloc on ens agrada viure i treballar. Una mostra d'estimació per Montblanc va ser donada per un grup de monblanquins que en els anys difícils de la postguerra i la dictadura franquista es van unir per impulsar la recuperació del patrimoni arquitectònic del poble, que patia degradació creixent. El Montblanc que avui tenim és resultat d'aquesta iniciativa, completada amb la legislació que protegia el patrimoni de la Vila Ducal, declarada monument històric nacional l'any 1947.

Hem d'agrair la tasca realitzada per aquest grup de montblanquins, que no va impedir la degradació de l'entorn, però ajudà a la recuperació del patrimoni urbanístic. I cal, a més, preveure'n la continuïtat, perquè la protecció del patrimoni natural i històric de Montblanc avui és tant necessari com en el passat. Malauradament hem vist en diverses ocasions el patrimoni històric amenaçat pels plans empresarials, més o menys fantasiosos, per l'emmirallament d'un guany immediat, per la manca de sensibilitat de diferents equips municipals o, simplement, per operacions urbanístiques purament especulatives. I així, sovint, construccions que convenia conservar per mantenir el paisatge urbà

han estat substituïdes per edificacions de poc gust estètic, que trencaven l'harmonia del conjunt històric. També cal considerar que en ocasions els propietaris no poden fer front a les despeses de rehabilitació; en aquests casos caldria promoure ajudes de l'administració pertinent per facilitar la recuperació i rehabilitació de les seves cases.

A les darreres setmanes ha succeït un fet que exemplifica la persistència del perill. La casa del carrer Major, núm. 46, sense gran valor arquitectònic però amb trets peculiars que formaven part de la identitat pròpia del carrer, ha desaparegut en un no-res. Si no es vigila, amb l'excusa dels edificis que amenacen ruïna i de les dificultats per a la restauració, el carrer Major perdrà la seva fisonomia.

Tot i així, no solament el centre històric de la Vila, demana atenció i cura. A les darreres dècades s'ha produït fora muralles un autèntic desgavell, trist exemple d'un creixement urbanístic desordenat i mancat de disciplina. A Montblanc se succeeixen minipolígons industrials, sense cap estructuració general, que envolten la Vila de xemeneies i fàbriques entremig de les noves zones urbanes distribuïdes caòticament i de les restes esquelètiques de les antigues granges.

I més enllà de l'arquitectura i la urbanització, també l'entorn natural mereix una mirada vigilant

per salvaguardar els recursos de Montblanc: hi ha per un costat les pedanies, també en perill d'urbanitzacions descontrolades i, a més, els boscos. Catalunya disposa d'una llei del paisatge que caldria aplicar a les nostres comarques, en un moment que es comença a discutir el futur de les Muntanyes de Prades.

Tot l'anterior configura un conjunt de problemes molt amplis, però que, com a montblanquins, ens afecten si volem continuar gaudint del poble i el seu entorn. Per tot això, un grup de persones creiem que ha arribat el moment de constituir una Associació amb el nom de PER MONTBLANC I LA CONCA per a la promoció i defensa de Montblanc i el seu entorn sense connotacions partidistes i independent dels partits polítics.

Alguns dels objectius de l'associació PER MONTBLANC I LA CONCA

- ✓ Vetllar pel compliment de la legislació que protegeix el casc antic i en aquest sentit vigilar les obres que es realitzin a la casa del Carrer Major núm. 46, i demanar la restitució de la façana anterior.
- ✓ Vetllar per l'ordenació i l'estètica urbanística en les zones fora muralles, amb una atenció especial a les pedanies.
- ✓ Confeccionar un catàleg de construccions i elements urbanístics que cal preservar en la mesura que configuren el paisatge urbà.
- ✓ Intervenir en el procés de definició del Parc de Prades pel que fa referència als territoris del municipi i el seu entorn.
- ✓ Participar en les iniciatives que demanin per Montblanc el reconeixement de ser considerat Patrimoni de la Humanitat.

Dues imatges de la presentació del llibre al Museu

Josep M. Contijoch acaba de publicar *Gags urbans*, un llibre que sembla fet per a l'estiu perquè té un aire i un tarannà fresc, i que

Gags urbans

conta aquelles petites coses de la vida que la fan gran i immensa. A més, aquest llibre, tot i que breu, es llegeix en un tres i no res.

Gags urbans descriu, sota la ploma afable d'en Contijoch, humorades, sentiments, fets, anècdotes i comportaments de tota mena, sobretot els espontanis, que sobtaren l'escriptor —que aquesta vegada sembla un cronista social— des de les seves contrades, la Conca de Barberà i rodalies.

Contijoch compta en aquesta nova empresa literària amb la col·laboració, mitjançant la ploma i el dibuix, de l'Enric Sánchez Cid que, només amb l'entusiasme amb que defineix els dibuixos, està clar que gaudeix d'una

gran amistat amb l'autor. Aquest col·laborador, a més, hi figura com a introductor amb un interessant pròleg.

També fan interessant el llibre, l'aportació de dibuixos d'altres amics de l'autor, com Vizcarra, Cimas, Chamorro, fent-lo més amè si cal.

El llibre, de contalles amenes i breus, ens apropa a trenta-nou històries tan variades com diferents en el *tempo*, la *faicó* i les formes. Llegir aquest llibre és un dels millors entreteniments, perquè el contingut de les diferents narracions té alguna cosa més que força... ens hi podem veure reflectits, farem més d'un somriure i ens aproparem, sobretot, a la vida... a la vida més senzilla i plàcida.

Els camins de l'aigua

Joan Pallisé Clofent ens ha ofert, des de la seva ploma compromesa, un llibre que ens apropa de manera gairebé mítica a les fonts naturals i aigües del terme de Montblanc. *Els camins de l'aigua* ha estat editat per Cossetània, dins la col·lecció Petjades.

I què ens trobem en aquesta lectura?

Elscamins de l'aigua, d'antuvi, podria semblar un material de caire naturalista o excursionista, elaborat per un apassionat per la muntanya, el qual

té com a eix principal la recerca i localització de fonts naturals a la regió nord-est de les Muntanyes de Prades. La impressió, sens dubte, és encertada, però això no ho és tot.

Si us hi endinseu, hi trobareu una gran proliferació de topònims interessants i, alhora, hi copsareu la inquietud de l'autor que veu que, darrere el parany de la mundialització, s'hi amaga la pèrdua d'uns valors i una cultura que representen els noms propis que farcién el territori i que, com les fonts, si no tenim cura podem perdre pel camí.

El problema de l'aigua a Montblanc, com en la majoria de poblacions mediterrànies, és endèmic. Si bé tenim notícia que a finals del segle XVII ja provocà algun maldecap, sabem que la Vila trobà una solució elegant i sostenible al llarg dels segles XIX i XX, quan es nodrí d'aigües de gran qualitat que procedien de fonts i pous de les muntanyes que l'envolten. Paradoxalment, fou enmig dels debats sobre la sostenibilitat i una nova cultura de l'aigua quan Montblanc perdé aquell milió de litres d'aigua que podia obtenir i passà a dependre quasi exclusivament de l'aigua de l'Ebre.

✓ Després de molts mesos de feina, l'àrea de Turisme de l'Ajuntament de Montblanc ha enllestit unes rutes cartografiades pel terme municipal que estan disponibles a la web turística de la capital de la Conca de Barberà (www.montblancmedieval.org). Les rutes són a peu i ara mateix es poden consultar les següents propostes: Montblanc-Rojals-Montblanc; Montblanc-Ermita de Sant Joan-Montblanc; Montblanc-Ermita de Sant Josep-la Vall-Montblanc; Rojals-Mas d'en Llort-Rojals; Rojals-la Bartra-Rojals. D'entre els recorreguts que aviat estaran disponibles hi ha el de Prenafeta-Torre del Moro-Tossal Gros-Prenafeta.

✓ La Diputació de Tarragona dona per acabades les obres de reforç del ferm a la carretera TV-7044, entre els municipis de la Riba i Farena, la realització de les quals ha suposat una inversió total de 482.220 euros.

✓ La Trobada Gegantera de Montblanc, per la seva importància, ha tingut ressò en molta premsa de Catalunya. Particularment hem comprovat que el setmanari *Eco de Sitges* publica en dues edicions diferents unes amplies ressenyes dels actes, als quals assistiren els gegants d'aquesta important població del Garraf.

✓ El dia 15 de juny, la Secció Omnes Forum del Museu Comarcal va invitar a impartir una conferència

al diputat del Parlament europeu Carles Gasòliba, la qual, degut a l'interessant tema tractat fou seguida atentament pel nombrós públic assistent.

✓ A l'església de Santa Maria es casaren el 16 de juny Josep Civit Vidal i Beatriz Salvador Mesas, de la coneguda família propietària de Tallers Vidal. També el 26 d'agost contragueren matrimoni a Sant Miquel la parella Josep M. Rosich Miró amb Patricia Malca Cosme.

✓ Montblanc ha estat protagonista de diverses revistes com ara *Sàpiens*, *De Viaje* i *Geo*. Totes han parlat de Montblanc com a destinació turística en els seus números de juliol.

✓ El dia 2 de juliol, a iniciativa de la Comissió de Festes, es va organitzar una Trobada de Montblanquins de fora vila, en la qual hi participaren montblanquins de Tarragona i Barcelona. La jornada s'inicià amb una xerrada de l'historiador Josep M. Grau i Pujol sobre la immigració montblanquina al llarg de la història. Seguidament, foren rebuts per l'Ajuntament en ple, intercanviant-se records i honors. Més tard, se celebrà un dinar de germanor. Era difícil comptar els convilatans reunits, però passaven dels dos-cents.

✓ En el 1 número 49 de la revista *Quaderns de Vilaniu* que edita l'Institut d'Estudis Vallencs, hi

apareix un article de l'arxiver Josep M. Grau Pujol titulat *Documents dels Bellver de Valls en el fons patrimonial Peiri de Vilanova d'Escornalbou, conservat a l'Arxiu Comarcal de Reus*. Aquest llinatge, a més de a Valls, en el segle XVIII també se situà a Montblanc.

✓ La programació d'estiu *Montblanc Medieval, estiu fresc i cultural* va entrar el mes d'agost amb diverses propostes adreçades a tot tipus de públic. Hi ha hagut projeccions de cinema a la fresca, un concert del grup valencià Pau Alabajos i els Músics Furtius, una actuació de dixieland amb l'Small River Band de Tarragona, i s'han pogut visitar dues exposicions a l'antiga església de Sant Francesc: *16 costelles*, de l'artista Adam Tumele, escultor alemany d'origen romanès que fa una interpretació de les postures del Kamasutra, i *Parets que parlen*, del fotògraf reusenc Cristòbal Garcia, dedicada al grafit, un dels moviments amb més força dels últims anys. També tingué lloc la maratò literària, que enguany es va dedicar a la lectura de *Cròniques de la veritat oculta*, de Pere Calders.

✓ Com és habitual, tots els anys l'Associació Amics de Montblanc féu el sopar anual a l'ermita de Sant Josep, concorrent-hi gran nombre de montblanquins forans i locals. Felicitem la direcció de Montblanquins a Barcelona per aquesta

**Els actes
lúdics i
culturals
del
Montblanc
Medieval
han
omplert
els dies
i les nits
d'aquest
estiu**

Els germans Estopa, David i José Muñoz, van fer a Montblanc un dels dos únics concerts a Catalunya de la seva gira Ultrarumba

exemplar i patriòtica iniciativa.

✓ A començaments d'octubre tingué lloc la primera trobada nacional d'artesanía Terrània, a la seu de l'antic convent de Sant Francesc. En només tres edicions, Terrània ha aconseguit prestigi a nivell internacional. El fet que cada any augmentin les demandes per participar-hi i que ceramistes d'arreu d'Europa repeteixin la seva participació així ho confirma. L'èxit de participants i de públic assistent als actes fou rotund.

✓ Hem rebut el *Butlletí Intern* especial editat pels Amics de Montblanc de Barcelona. Felicitem els nostres conciutadants per l'edició informativa tan acurada, ja que es tracta d'un veritable programa d'activitats i intencions digne d'elogi.

✓ El Ple de la Diputació de Tarragona va aprovar el conveni entre la institució intercomarcal i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques referent al traspàs a la Generalitat de Catalunya de carreteres de la Diputació que formen part de la xarxa comarcal, i a la gestió per part de la Diputació de Tarragona de determinades carreteres locals. Així doncs, mitjançant aquest acord, la Generalitat assumeix la gestió de trenta-nou carreteres comarcals, que suposen un total de 316,466 quilòmetres, i la Diputació, per la seva part, assumeix la gestió de cinquanta-dues carreteres locals, que suposen un total de 399,356 quilòmetres.

✓ Circ de carrer, fou el darrer espectacle de *Montblanc Medieval, estiu fresc i cultural*. Tandarica Orkestar és un espectacle dels Passabarret Joglars que combina música, acrobàcia, malabars a l'estil dels circs ambulants de l'est d'Europa. Es tracta d'una actuació que uneix la música balcànica amb números de circ tradicional clown, acrobàcia, malabars...

✓ Els germans Estopa, David i José Muñoz, obtenen un gran èxit a Montblanc en un dels dos concerts que només tenien programats a Catalunya. Es calcula que hi van assistir més de 6.000 persones, el 95% joves. Fins a la matinada, música moderna en una sessió que va començar sobre les 11 de la nit. El cost d'aquesta actuació ha estat superior als 80.000 euros.

✓ L'exposició *Petits tresors montblanquins*, a Sant Marçal, tingué lloc durant l'agost. La presentació anà a càrrec de Josep M. Campdepadrós i del president de la Comissió de Festes Pere Domènech. Una curiós certamen de petites obres, com per exemple col·leccions de programes de cinema, segells, xapes de cava, etc.

✓ Un pack de dos DVD que incloïa tot el programa de celebracions del Centenari es va posar a la venda al preu de 50 euros. També hi havien fotografies retrospectives dels altres aniversaris del arxius de Josep Moix i Vicenç Baldrich, així com una reproducció de la pel·lícula de l'arribada dels Reis Mags d'Orient, que durant tants anys es va

emetre al Teatre Principal, i una litografia firmada pel dibuixant montblanquí Joan Vizcarra.

✓ El dia 2 de setembre es féu festa gran al Casal, amb el reconeixement dels socis d'honor, els que feien 50 anys i 25 que en formaven part. Els primers: Anton Castellà Andreu, Joan Dalmau de Burgos, Joan Domingo Ollé, Salvador Sanahuja Cartanyà, Joan Capdevila Roca, Josep M. Sans Roselló, Joan Sabaté Cabeza, Josep Dalmau Moix, Joan Esteve Figuerola, Josep M. Arqué Palau, Josep Farriol Rosich, Joan Marimón Diego, Francesc Pallisé Cendrós. Els segons, eren vint-i-tres. A tots els entregaren els diplomes i les medalles d'honor.

✓ El dia 6 d'agost sentírem la pena de perdre, als 82 anys, el bon amic Josep Torrell i Estradé, persona que durant el segle XX fou present en les principals obres de construcció de la Vila; li devem l'edifici del Museu Comarcal, la Casa Desclergue i el col·legi de les Vedrunes entre altres obres de relleu. Josep, home afable i bonhomí, es meresqué l'apreci del poble i hi hagué una gran assistència als actes de sepele. El nostre condol a la seva dona Rosa i a la resta de la família.

✓ Joan Vizcarra va exposar amb gran èxit una col·lecció de les seves obres a la sala dels Arcs de la Casa Desclergue. Felicitem el dibuixant pel seu interès en propagar la seva obra a la seva vila nadiua, i a la Caixa de Tarragona que suposadament haurà tornat a obrir la sala d'exposicions que tanta labor de propagació cultural va activar en anyades anteriors.

Mossèn Cabanyol parlà de la seva tasca de missioner a l'Àfrica

✓ L'obra satírica de David Ortin, Jordi Cartanyà i Xavier Iborra, titulada *Coques i vi blanc*, que reunia el millor de cada casa de Montblanc, va ser una obra d'humor un mica *sui generis* emesa en dues sessions.

✓ El dia 2 de setembre es va inaugurar una obra de Maties Palau Ferré de temàtica religiosa, molt pròpia a propòsit de les festes del Centenari de la Serra. A la inauguració hi fou present l'arquebisbe de Tarragona monsenyor Jaume Pujol.

✓ El 24 de juny contra-gueren matrimoni a l'església de Sant Miquel Rafael Alfonso Villasevil i Anna Roman Gómez, fills de les conegudes firmes comercials Ferreteria Alfonso i Transports Roman. Acabada la funció religiosa, el seguici es desplaçà a un restaurant de la Vila i després d'un saborós àpat acomiadaren els nuvis que marxaven cap a un llarg viatge.

✓ La Junta de govern de la Diputació de Tarragona va concedir un ajut de 30.000 euros als treballs finals de restauració de Santa Maria la Major. Benvingut sigui aquest ajut per acabar l'obra de l'església més representativa de la Conca.

✓ El dia 2 de setembre van donar el títol de fill adoptiu al peblà de Montblanc Albert Palacín i Artigas. Després de l'acte a l'Ajuntament, tingué lloc un sopar al col·legi de la Mercè. Hi assistiren els arquebisbes de Tarragona i Barcelona, respectivament, i els monsenyors Jaume Pujol i Lluís Martínez Sistach.

✓ Noces d'Or i d'Argent. Amb la solemnitat religiosa que requereixen aquestes actes, els matrimonis que s'exposen a continuació van celebrar les seves noces d'or i d'argent. És tot un panorama gratificant contemplar la fermesa d'aquests matrimonis que, enmig de la disbauxa matrimonial que regna en els nostres dies a la societat, hagin arribat a assumir aquestes cotes d'amor i mutu respecte tan dignes d'admiració. Celebraven les noces d'or Ramon Magrinyà Brull i Pilar Rull Castillo, i Josep M. Sans Serra i M. Clara Pons Puig, Celebraven les noces d'argent Àngel Torija Ara i Montserrat Capdevila Fort, i Xavier Cendrós Roca i Rosa M. Ferré Porta. Per altra banda, el matrimoni Lluís Vallés Arbós i Rosa M. Cabestany Farré va celebrar el seu quarantè aniversari.

✓ El dia 19 de setembre tingué lloc a Sant Miquel una xerrada del missioner Josep Cabanyol que actualment atén diverses missions a Ruanda (Àfrica Central). Després d'una missa concelebrada amb el Plebà, mossèn Cabanyol ens explicà amb mil detalls els pormenors de les alegries i les penes que els missioners viuen per portar un alè d'esperança a aquells pobles tant maltractats. Fou una conferència realment emocionant.

✓ El dia 26 de setembre se celebrà en el marc incomparable de l'església de Santa Maria, el casament de Dani Pérez Giménez amb Laia Carreras Mejías, filla dels convilatans Josep M. Carreras Vives

i Teresa Mejías. Una cerimònia molt emotiva a la qual hi participaren el musicòleg montblanquí Francesc Bonastre i la seva dona, la soprano Begoña López, que interpretaren unes cantates que van causar gran emoció entre els assistents. Després del corresponent banquet, els assistents van acomiadar la feliç parella que va sortir de viatge per diversos països de la conca mediterrània.

✓ Un gran honor per a Montblanc ha estat el fet que una filla seva, Teresa Cervelló i Nadal, hagi estat escollida pel Consell General del Poder Judicial per ocupar una plaça de magistrada de la Sala Civil-Penal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Teresa ha estat escollida d'entre una terna de tres persones de gran prestigi dins el món de la judicatura i s'ha convertit en la primera dona que ocupa aquest alt càrrec en el TSJC. Des de Montblanc, els seus compatriotes li desitgem un sens fi d'èxits.

✓ Aclariments. En el número passat de la revista *El Foradot* (núm. 37), vam publicar la poesia *Mare de Déu de la Serra* i la vam signar per equivocació a Maria-Isabel Porta, quant n'era l'autora Maria-Isabel Civit Porta.

Per altra banda, les fotos de la Mare de Déu de la Serra que acompanyaven les salutacions de les primeres pàgines de la mateixa revista havien estat cedides per fotografia Ramper, i la de la portada per Sebastià Requesens Torrellas, cosa que ja vam ressenyar.

Àrea de descans

Demografia

DEFUNCIONS

Dia	Nom	Edat
18-05	Rosa Baltà Cos	89
22-05	Natividad Bella Munt	92
23-05	Raimunda Pujol Josa	92
17-06	Pilar Agulled Sacanella	80
28-06	Josefa Barril Malet	85
02-07	Concepció Civit Iborra	87
07-07	Daniel Román Gómez	45
21-07	José-Rafael Martín González	61
26-07	Bartolomé Castellano López	72
26-07	Joan Domingo Guell	76
05-08	Josep Torrell Estradé	82
09-08	Núria Sole Ivern	81
15-08	Antonio Cortés Armengol	93
23-08	Carmen Lobato Jiménez	78
28-08	Josep Sanahuja Dalmau	73
01-09	Carmen García Cañas	89
02-09	Manuel Chamorro Hernández	77
08-09	José Requena Zamora	75

NEIXEMENTS

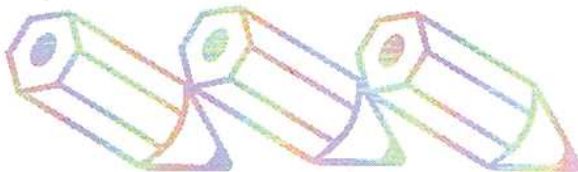
Dia	Nom del nadó	Nom dels pares
04-06	Gina Bell-Iloch Pujol	Ramon i Montgoi
04-06	Maria-Isabel Franqués Roselló	Xavier i Eugènia
06-06	Alvaro Garcia Navarro	Sergi i Maria Dolors
06-06	Oriol Cartanyà Cortes	Carles i Sílvia
07-06	Marc Hueso Civit	Àngel i Maria Teresa
07-06	Ariadna Alfonso Menéndez	Carles i Covadonga
13-06	Guillem Ollé Ferrayuoli	Josep i Sònia
14-06	Xavier Figueras Sánchez-Oro	Xavier i Maria Isabel
18-06	Violeta-Noemi Moncayo Pelate	Darwin-Rafael i Irma
01-07	Pau Solsona Domingo	Javier i Joana
01-07	Didac Cabús Moncusí	Josep i Eva
02-07	Laura Bella Piñol	Xavier i Montserrat
02-07	Paula Álvarez Hurtado	Sergio i Lourdes
02-07	Aina Cabal Clares	Josep Ma i Encarna
02-07	Jesús Flores Mora	Hèctor i Elena
02-07	Valentina Mora Randé	Sergi i Victòria
29-07	Daniel Valverde Argilaga	Salvador i Isabel
29-07	Sheila Requena Becerra	Agustí i Sílvia
20-07	Julia Nieto Cervera	Ginés i Ester
20-07	Neus Poblet Casas	Jordi i Judit
24-08	Maria Nidia Clofent Fernandez	Pau i Immaculada
26-08	Nerea Rodríguez Crisol	Ivan i Sònia
17-09	Guillem Barco Farrés	Joan-A. i Montserrat

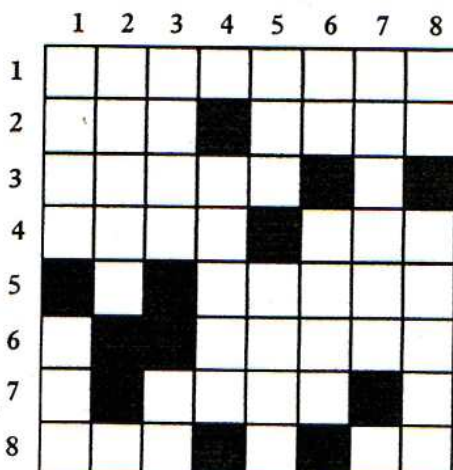
La foto incògnita

Aquest emporxat propi d'arquitectura colonial es troba en un carrer no massa ampla dins el recinte de la Vila.

Saben el carrer i número i el seu nom?

Encreuat per Marc Batalla

Horizontals

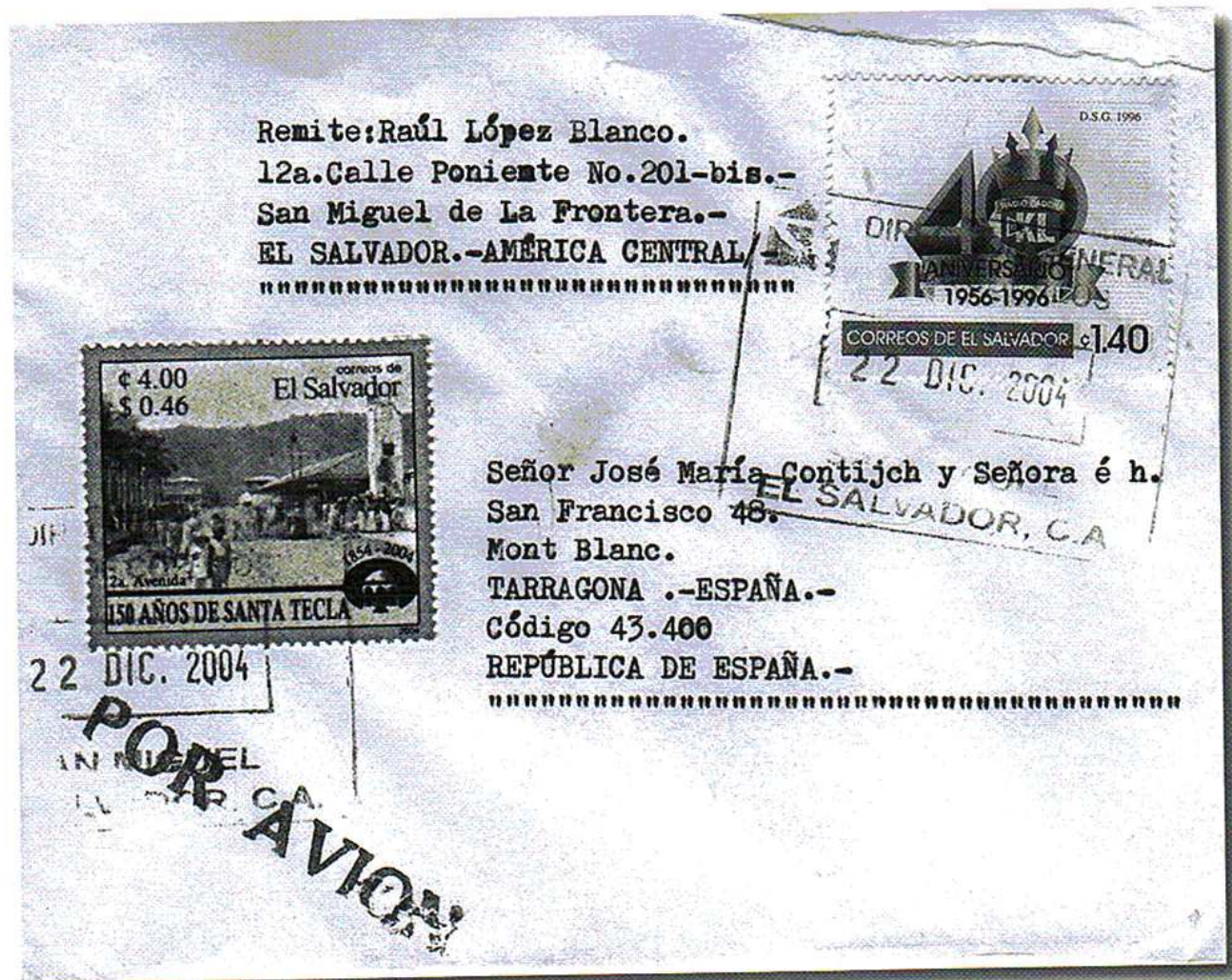
1. Revista bimensual de Montblanc (el nom inclou també el darrer quadre de la segona línia horitzontal). 2. (Al revés) Acostuma a tacar - Ninot sense cap. 3. Santuari català - Mil. 4. Nom de dona - (Al revés) Flor heràldica montblanquina. 5. Vocal - Durant l'Edat Mitjana a Montblanc sovint n'hi havia alguna. 6. Cent - (Al revés) Cadàver que s'ha conservat indefinidament. 7. Vocal - Part posterior de l'esquena del cavall - La mateixa vocal a la qual darrerament ens hem referit.

8. Sentiment d'inquietud i commoció - Vocal - El començament de l'arpa.

Verticals

1. Estri - Si està pelat és que no té cabells. 2. Satèl·lit - Zero. 3. S'hi cou el pa - Una mica d'arsènic. 4. Vocal - (Al revés) Interjecció. 5. A Galícia n'hi ha moltes, unes altes i altres baixes - Un altre utensili o estri. 6. (Al revés) Tractament femení - Corda gruixuda i forta. 7. Joc de taula i de cafè - Vocal. 8. És sant i era bisbe de la Seu - (Al revés) Branca o trajecte secundari.

Temps recents passats

Hi havia certa divergència en la Redacció d'*El Foradot* de publicar la cara d'aquesta carta en la secció "Temps recents-passats", atenent que per la data d'expedició, "de passats" els temps en què es va enviar en són poc. No obstant alguns deien el contrari, que desembre del 2004 ja es un temps passat, i segons es

miri encara hi podem aplicar amb més raó el concepte de "recent".

L'autor de la carta, Raúl López Blanco, ha de ser de la confraria del *Bush brother*, ja que incorre en la mateixa denominació d'Espanya que va fer aquell senyor, amb la qual cosa els d'Esquerra Republicana tiraran les campanes al vol veient com augmenten els prosèlits, i en especial en altres continents.

Amb tot, aquesta carta hauria de ser un toc d'atenció a la Zarzuela per portar a terme una campanya de promoció de la monarquia en aquells pobles d'Amèrica, ja que el Sr. López, persona no sectària, és precisament això: poble.

També podria donar-se el

cas que el don Raúl, atenent com avança la civilització, i constant-nos que sap que a Espanya hi ha rei, hagués concebut la idea que ja vivíem en una època tan evolucionada com per què un rei espanyol presidís una república, cosa que tampoc ens ha d'estranyar, en veure la velocitat a la que avancen els països.

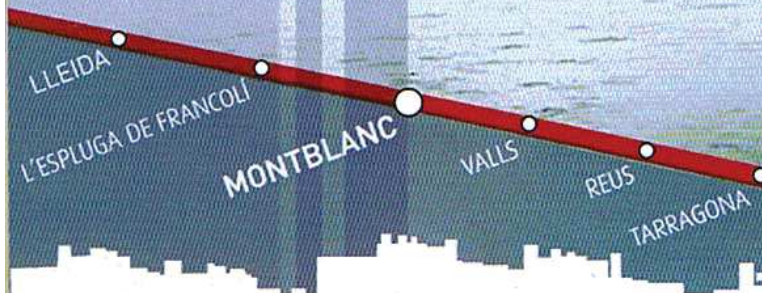
La Zarzuela hauria de portar a terme una campanya de promoció de la monarquia entre els pobles d'Amèrica

Solucions a l'encreuat de la pàgina anterior:

R	V	V	R	O	P
V	V	N	C	V	V
K	O	W	I	V	C
V	N	I	R	E	V
T	I	S	V	N	N
M	V	I	R	U	N
O	N	I	O	I	L
O	R	A	O	E	L

MONTBLANC
estarà a un pas...
de Tarragona, Lleida,
Valls, Reus...

56 HABITATGES
DE QUALITAT AL TEU ABAST
Des de 99.370 €

PROMOCIÓ
MONTBLANC
«EL SOL DE L'HORTA»
56 habitatges*
3 i 4 dormitoris
Amb plaça d'aparcament

* Habitatges amb protecció oficial
Prèstec hipotecari i ajudes segons
pla de l'habitatge

Obres iniciades

HABITATGE ENTORN • CONSTRUCTORS DE SOMNIS

- Més de 15 anys d'expèriencia
- Més de 4.500 habitatges entregats

HABITATGE SOCIAL SA
Ronda Sant Pere, 19-21 3a planta 08010 Barcelona
Habitatge Entorn és una cooperativa que compta amb
l'impuls i el suport del sindicat Comissions Obreres
i desenvolupa promocions immobiliàries en règim cooperatiu.

Habitatge
Entorn

PER A MÉS INFORMACIÓ:

649 416 029
www.h-entorn.com

